

administracións das comunidades autónomas emitirán, a requirimento da Dirección Xeral de Transportes por estrada do Ministerio de Fomento e nos termos e cos requisitos establecidos pola disposición adicional cuarta da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias para o seu desenvolvemento, relación por medios informáticos ou telemáticos acerca do cumprimento de obrigas fiscais e inexistencia de débedas tributarias por parte das persoas físicas ou xurídicas titulares das concesións, autorizacións ou licencias habilitantes para a realización de transporte terrestre ou dalgunha das súas actividades auxiliares e complementarias.

Disposición adicional terceira. Coordinación coa Seguridade Social.

1. Para efectos da comprobación do exacto cumprimento dos requisitos esixidos nos artigos 48, 95 e 102 da Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres, e do que, en relación con estes, se especifica nas normas dictadas para o seu desenvolvemento, os órganos competentes da Seguridade Social emitirán, a requirimento da Dirección Xeral de Transportes por Estrada do Ministerio de Fomento, relación sobre soporte informático acerca do cumprimento das súas obrigas e a inexistencia de débedas coa dita entidade por parte das persoas físicas ou xurídicas titulares de concesións, autorizacións ou licencias habilitantes para a realización de transporte terrestre ou dalgunha das súas actividades auxiliares e complementarias.

2. Para os fins de inspección e control do cumprimento dos preceptos contidos nesta lei e nas normas dictadas para o seu desenvolvemento, os órganos competentes da Seguridade Social informarán, a requirimento dos Servicios de Inspección do Transporte Terrestre, acerca dos datos que figuran nos seus rexistros en relación cos seguintes extremos:

a) Réxime da Seguridade Social no que se encontra ou se encontraba en certo momento en situación de alta unha persoa física ou xurídica titular de concesións, autorizacións ou licencias habilitantes para a realización de transportes terrestres ou dalgunha das súas actividades auxiliares e complementarias, con indicación, se é o caso, da empresa na que presta ou prestaba os seus servizos e da súa categoría profesional.

b) Relación de traballadores que unha determinada persoa física ou xurídica titular de concesións, autorizacións ou licencias habilitantes para a realización de transportes terrestres ou dalgunha das súas actividades auxiliares e complementarias ten ou tiña en certo momento ó seu servizo e en situación de alta no sistema coa categoría e grupo de cotización correspondente ós condutores por conta allea.

De conformidade co disposto no artigo 11.2.a) da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, para a emisión dos informes e relacións sinalados nesta disposición non será necesario o consentimento do afectado.

Disposición derradeira única.

Sen prexuízo do establecido no artigo 80 da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, a obriga establecida no

punto 3 do artigo 147 unicamente será esixible a partir do día 1 de xaneiro de 2004.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 8 de outubro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DO INTERIOR

18682 *REAL DECRETO 1196/2003, do 19 de setembro, polo que se aproba a directriz básica de protección civil para o control e planificación ante o risco de accidentes graves nos que interveñen substancias perigosas. («BOE» 242, do 9-10-2003.)*

A Directiva 96/82/CE do Consello, do 9 de decembro de 1996, relativa ó control dos riscos inherentes ós accidentes graves nos que interveñen substancias perigosas, foi incorporada ó noso ordenamento xurídico a través do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, que veu derroga-lo Real decreto 886/1988, do 15 de xullo, que regulaba esta materia.

O Real decreto 1254/1999 establece, na súa disposición derradeira primeira, a necesidade de revisión da directriz básica para a elaboración e homologación dos plans especiais do sector químico, aprobada por Acordo do Consello de Ministros do 23 de novembro de 1990, desenvolvida de acordo co real decreto derrogado, e publicada mediante Resolución da Subsecretaría do Ministerio do Interior do 30 de xaneiro de 1991.

O obxectivo fundamental desta revisión é incorporar-las cambios que introduce o citado real decreto en aspectos tan importantes como son a adopción de políticas de prevención de accidentes graves, o establecemento de sistemas de xestión de seguridade, o desenvolvemento de plans de autoprotección, a elaboración de informes de seguridade, a consideración do efecto dominó, a realización de inspeccións, a ordenación territorial tendo en conta o risco destes accidentes e a información ó público. Todo iso, sen menoscabo do disposto na normativa básica de prevención de riscos laborais (Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, e Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento dos servizos de prevención), así como na normativa específica (Real decreto 374/2001, do 6 de abril, sobre a protección da saúde e seguridade dos traballadores contra os riscos relacionados cos axentes químicos durante o traballo).

Con posterioridade á aprobación e á publicación da citada directriz básica, publicouse o Real decreto 407/1992, do 24 de abril, polo que se aproba a Norma básica de protección civil, que constitúe, en desenvolvemento da Lei 2/1985, do 21 de xaneiro, sobre protección civil, o marco fundamental para a elaboración e integración dos diferentes plans de protección civil e considera o risco químico como obxecto de planificación especial.

Por tanto, faise tamén necesaria a adecuación da directriz básica ás disposicións da Norma básica de protección civil. A este respecto e como elemento que cómpre destacar neste aspecto da revisión, atópase a incor-

poración nesta nova directriz básica de criterios para a elaboración do plan estatal de protección civil fronte a este risco.

Ademais, en cumprimento dos puntos 2 e 3 do artigo 15 do Real decreto 1254/99, inclúense como anexo II desta directriz básica os formatos normalizados correspondentes á notificación de accidentes graves á Comisión Europea, que os órganos competentes das comunidades autónomas deben remitir á Dirección Xeral de Protección Civil, a través da Delegación do Goberno correspondente.

Na súa virtude, co previo informe da Comisión Nacional de Protección Civil, por proposta do ministro do Interior e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 19 de setembro de 2003,

DISPÓN O :

Artigo único. *Aprobación da directriz básica.*

Apróbase a directriz básica de protección civil para o control e planificación ante o risco de accidentes graves nos que interveñen substancias perigosas, o texto da cal se insire a continuación.

Disposición transitoria única. *Adaptación dos informes de seguridade.*

Os órganos competentes das comunidades autónomas poderán requirir que nun prazo non superior a un ano, contado a partir da data de entrada en vigor deste real decreto, os industriais que presentaron o informe de seguridade, conforme o artigo 9 do Real decreto 1254/99, do 16 de xullo, adapten ou modifiquen determinados contidos daquel, de acordo co disposto na directriz básica para o control e planificación ante o risco de accidentes graves nos que interveñen substancias perigosas.

Disposición derogatoria única. *Derrogación da directriz básica anterior.*

Queda derogada a directriz básica para a elaboración e homologación dos plans especiais do sector químico, aprobada por Acordo do Consello de Ministros do 23 de novembro de 1990, e publicada mediante Resolución da Subsecretaría do Ministerio do Interior do 30 de xaneiro de 1991.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación normativa.*

O ministro do Interior, logo de informe da Comisión Nacional de Protección Civil, poderá modificar esta directriz básica cando concorran algunhas das seguintes circunstancias:

a) Que se introduzan modificacións na normativa internacional que fose publicada no «Boletín Oficial del Estado», o contido da cal faga referencia á prevención e ó control de accidentes graves nos que interveñen substancias perigosas.

b) Que se considere necesario, por proposta dos órganos competentes das administracións públicas que interveñen na xestión dos plans de emerxencia exterior a que se refire a directriz, como consecuencia da experiencia adquirida na súa aplicación ou da evolución do coñecemento científico sobre os efectos adversos das substancias perigosas nas persoas, nos bens ou no ambiente.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto e a directriz básica de protección civil para o control e planificación ante o risco de acci-

dentos graves nos que interveñen substancias perigosas que por el se aproba entrarán en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 19 de setembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O ministro do Interior,
ÁNGEL ACEBES PANIAGUA

DIRECTRIZ BÁSICA DE PROTECCIÓN CIVIL PARA O CONTROL E PLANIFICACIÓN ANTE O RISCO DE ACCIDENTES GRAVES NOS QUE INTERVENEN SUBSTANCIAS PERIGOSAS

ÍNDICE

Artigo 1. Fundamentos.

- 1.1 Obxecto e ámbito de aplicación.
- 1.2 Definicións.

Artigo 2. Conceptos de risco, dano e vulnerabilidade.

- 2.1 Natureza do risco.
- 2.2 Natureza do dano.
 - 2.2.1 Fenómenos mecánicos perigosos.
 - 2.2.2 Fenómenos térmicos perigosos.
 - 2.2.3 Fenómenos químicos perigosos.

2.3 Análise da vulnerabilidade de persoas e bens.

- 2.3.1 Variables perigosas para as persoas e bens.
 - 2.3.1.1 Variables para os fenómenos mecánicos.
 - 2.3.1.2 Variables para os fenómenos de tipo térmico.
 - 2.3.1.3 Variables para os fenómenos de tipo químico.
- 2.3.2 Análise de consecuencias.
- 2.3.3 Definición das zonas obxecto de planificación: valores limiares.

- 2.3.3.1 Valores limiares para a zona de intervención.
- 2.3.3.2 Valores limiares para a zona de alerta.
- 2.3.3.3 Valores limiares para o efecto dominó.

2.4 Análise da vulnerabilidade do ambiente.

Artigo 3. Autoprotección.

- 3.1 Política de prevención de accidentes graves.
- 3.2 Sistema de xestión de seguridade.
 - 3.2.1 Organización e persoal.
 - 3.2.2 Identificación e avaliación dos riscos de accidentes graves.
 - 3.2.3 Control da explotación.
 - 3.2.4 Adaptación das modificacións.
 - 3.2.5 Planificación ante situacións de emerxencia.
 - 3.2.6 Seguimento dos obxectivos fixados.
 - 3.2.7 Auditoría e revisión.

3.3 Plans de autoprotección.

- 3.3.1 Contido mínimo dos plans de autoprotección.
 - 3.3.1.1 Análise do risco.
 - 3.3.1.2 Medidas e medios de protección.
 - 3.3.1.3 Manual de actuación en emerxencias.
 - 3.3.1.4 Implantación e mantemento.

Artigo 4. Informe de seguridade.

- 4.1 Consideracións xerais.
- 4.2 Información básica para a elaboración de plans de emerxencia exterior (IBA).
- 4.3 Información sobre o sistema de xestión de seguridade e política de prevención de accidentes graves.
- 4.4 Análise do risco.

- 4.4.1 Identificación de perigos de accidentes graves.
- 4.4.2 Cálculo de consecuencias.
- 4.4.3 Cálculo de vulnerabilidade.
- 4.4.4 Análise cuantitativa de riscos (ACR).
- 4.4.5 Relación de accidentes graves.
- 4.4.6 Medidas de prevención, control e mitigación.
- 4.5 Avaliación do informe de seguridade.
- 4.6 Exención de contido no informe de seguridade.
- 4.7 Información pública e confidencialidade.
- Artigo 5. Inspeccións.
- 5.1 Obxectivos.
- 5.2 Sistema de inspeccións.
- 5.2.1 Desenvolvemento do programa de inspección.
- 5.2.2 Informe posterior a unha inspección.
- 5.2.3 Seguimento da inspección.
- 5.3 Contido dunha inspección.
- 5.4 Inspección posterior a un accidente grave.
- 5.5 Coordinación entre autoridades competentes en materia de inspeccións.
- Artigo 6. Ordenación territorial e limitacións á radiación dos establecementos.
- Artigo 7. Os plans de comunidade autónoma. Plans de emerxencia exterior.
- 7.1 Concepto.
- 7.2 Funcións básicas.
- 7.3 Contido mínimo dos plans de comunidades autónomas.
- 7.3.1 Obxecto e ámbito.
- 7.3.2 Bases e criterios.
- 7.3.3 Zonas obxecto de planificación.
- 7.3.4 Definición e planificación das medidas de protección.
- 7.3.4.1 Medidas de protección para a poboación.
- 7.3.5 Estructura e organización do plan.
- 7.3.5.1 Dirección do plan.
- 7.3.5.2 Centros de coordinación.
- 7.3.5.3 Comité asesor.
- 7.3.5.4 Gabinete de información.
- 7.3.5.5 Grupos de acción.
- 7.3.6 Operatividade do plan de emerxencia exterior.
- 7.3.6.1 Criterios e canles de notificación do accidente.
- 7.3.6.2 Criterios de activación do plan de emerxencia exterior.
- 7.3.7 Procedementos de actuación do plan de emerxencia exterior.
- 7.3.7.1 Alerta do persoal adscrito ó plan de emerxencia exterior.
- 7.3.7.2 Actuación desde os primeiros momentos da emerxencia.
- 7.3.7.3 Actuación dos grupos de acción.
- 7.3.7.4 Coordinación dos grupos de acción. Posto de mando avanzado.
- 7.3.7.5 Seguimento do desenvolvemento do suceso. Fin da emerxencia.
- 7.3.8 Información á poboación durante a emerxencia.
- 7.3.9 Catálogo de medios e recursos.
- 7.3.10 Implantación do plan de emerxencia exterior.
- 7.3.11 Mantemento do plan de emerxencia exterior.
- 7.3.11.1 Comprobacións periódicas.
- 7.3.11.2 Exercicios de adestramento.

- 7.3.11.3 Simulacros.
- 7.3.11.4 Avaliación da eficacia da información á poboación.
- 7.3.11.5 Revisións do plan de emerxencia exterior e procedementos de distribución destas.
- 7.3.12 Exencións de elaboración do plan de emerxencia exterior.
- 7.3.13 Aprobación e homologación dos plans de comunidades autónomas.
- 7.3.14 Os plans de actuación municipal.
- 7.3.14.1 Funcións básicas.
- 7.3.14.2 Contido mínimo dos plans de actuación municipal.

Artigo 8. O Plan estatal de protección civil fronte ó risco de accidentes graves en determinados establecementos con substancias perigosas.

- 8.1 Concepto.
- 8.2 Funcións básicas.
- 8.3 Contido mínimo do plan estatal.
- 8.3.1 Obxecto e ámbito.
- 8.3.2 Dirección e coordinación de emerxencias.
- 8.3.3 Comité estatal de coordinación.
- 8.3.4 Plans de coordinación e apoio.
- 8.3.5 Sistema de información toxicolóxica.
- 8.3.6 Sistema de asesoramento e apoio técnico.
- 8.3.7 Sistema de información xeral.
- 8.3.8 Catálogo nacional de medios e recursos.

8.4 Órganos integrados de coordinación entre o plan estatal e os plans de comunidades autónomas.

8.5 Asignación de medios e recursos de titularidade estatal a plans de comunidades autónomas e a plans de ámbito local.

8.6 Aprobación do plan estatal.

Anexo I. Contido da información básica (IBA).

A. Información sobre a zona de influencia.

A.1 Información e datos que ten que achega-lo industrial.

- A.1.1 Xeografía.
- A.1.2 Topografía.

A.2 Información e datos que ten que complementa-la Administración competente.

- A.2.1 Demografía.
- A.2.2 Elementos de valor histórico, cultural ou natural.
- A.2.3 Rede viaria.
- A.2.4 Xeoloxía.
- A.2.5 Hidroloxía.
- A.2.6 Usos da auga e solos.
- A.2.7 Ecoloxía.
- A.2.8 Meteoroloxía.
- A.2.9 Rede de asistencia sanitaria.
- A.2.10 Rede de saneamento.
- A.2.11 Outros servizos públicos.
- A.2.12 Instalacións singulares.

B. Información sobre o polígono industrial.

- B.1 Plano de implantación.
- B.2 Convenios ou pactos de axuda mutua.

C. Información sobre o establecemento.

- C.1 Identificación do establecemento.
- C.2 Descrición das instalacións e actividades.
- C.3 Servizos do establecemento.
- C.4 Planos de implantación.

D. Información sobre substancias perigosas.

Anexo II. Formatos de notificación de accidentes.

Artigo 1. *Fundamentos.*

1.1 Obxecto e ámbito de aplicación.

A entidade das posibles consecuencias dos accidentes graves nos que interveñan substancias perigosas fai que estes poidan orixinar situacións de emerxencia nas que sexa necesaria a mobilización coordinada de recursos e medios de diferente titularidade para a protección das persoas, os bens e o ambiente, así como a aplicación de procedementos de actuación para a súa prevención e control.

Así se considera na Norma básica de protección civil, que, no seu capítulo II, punto 6, determina que o risco derivado das actividades que involucren este tipo de substancias será obxecto de plans especiais de emerxencia nos ámbitos territoriais que o requiran, e que estes se elaborarán de conformidade cunha directriz básica de planificación específica.

O núcleo máis importante ou fundamental deste tipo de risco confórmao o ámbito daqueles establecementos onde se fabriquen, almacenen ou manipulen cantidades importantes de substancias perigosas, reguladas polo Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes ós accidentes graves nos que interveñan substancias perigosas, sendo prioritaria a actuación nestes casos, no que se refire á planificación de protección civil.

O obxecto desta directriz básica é establecer os criterios mínimos que terán que observa-las distintas administracións públicas e os titulares dos establecementos para a prevención e o control dos riscos de accidentes graves nos que interveñan substancias perigosas.

O Ministerio do Interior, a través da Dirección Xeral de Protección Civil, revisará as bases e criterios desta directriz básica e, se é o caso, propoñerá a súa ampliación ou modificación en función da evolución do coñecemento científico, así como a incorporación de futuras disposicións administrativas ou legais que lle sexan de aplicación.

1.2 Definicións.

Para os efectos desta directriz básica, entenderase por:

Dano: a perda de vidas humanas, as lesións corporais, os prexuízos materiais e a deterioración grave do medio, como resultado directo ou indirecto, inmediato ou diferido, das propiedades tóxicas, inflamables, explosivas, oxidantes ou doutra natureza, das substancias perigosas e a outros efectos físicos ou fisicoquímicos consecuencia do desenvolvemento das actividades industriais.

Establecemento: a totalidade da zona baixo o control dun industrial na que se encontren substancias perigosas nunha ou en varias instalacións, incluídas as infraestruturas ou actividades comúns ou conexas.

Instalación: unha unidade técnica dentro dun establecemento onde se produzan, utilicen, manipulen, transformen ou almacenen substancias perigosas. Inclúe tódolos equipamentos, estruturas, canalizacións, maquinaria, instrumentos, ramais ferroviarios particulares, plataformas, peiraos de carga ou descarga para uso da instalación, espigóns, depósitos ou estruturas similares, que estean a flote ou non, necesarios para o funcionamento da instalación.

Industrial: calquera persoa física ou xurídica que explote ou sexa titular do establecemento ou a instalación, ou calquera persoa na que se delegase, en relación co funcionamento técnico, un poder económico determinante.

Substancias perigosas: as substancias, mesturas ou preparados enumerados no Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes ós accidentes graves nos que inter-

veñan substancias perigosas, na parte 1 do anexo I ou que cumpran os criterios establecidos na parte 2 do anexo I, e que estean presentes en forma de materia prima, produtos, subprodutos, residuos ou produtos intermedios, incluídos aqueles dos que se poida pensar xustificadamente que se poderían xerar en caso de accidente.

Accidente grave: calquera suceso, tal que unha emisión en forma de fuga ou vertedura, incendio ou explosión importantes, que sexa consecuencia dun proceso non controlado durante o funcionamento de calquera establecemento ó que sexa de aplicación o Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, que supoña unha situación de grave risco, inmediato ou diferido, para as persoas, os bens e o ambiente, ben sexa no interior, ben no exterior do establecemento, e no que estean implicadas unha ou varias substancias perigosas. Para efectos desta directriz, os accidentes clasifícanse nas categorías seguintes:

Categoría 1: aqueles para os que se prevexa, como única consecuencia, danos materiais no establecemento accidentado e non se prevexan danos de ningún tipo no exterior deste.

Categoría 2: aqueles para os que se prevexa, como consecuencias, posibles vítimas e danos materiais no establecemento; mentres que as repercusións exteriores se limitan a danos leves ou efectos adversos sobre o ambiente en zonas limitadas.

Categoría 3: aqueles para os que se prevexa, como consecuencias, posibles vítimas, danos materiais graves ou alteracións graves do ambiente en zonas extensas e no exterior do establecemento.

Plan de autoprotección: sistema de control e xestión da seguridade no desenvolvemento das actividades corporativas. Comprende a análise e avaliación dos riscos, o establecemento de obxectivos de prevención, a definición dos medios corporativos, humanos e materiais necesarios para a súa prevención e control, a organización destes e os procedementos de actuación ante emerxencias que garantan a evacuación e/ou confinamento e intervención inmediatas, así como a súa integración no sistema público de protección civil.

Perigo: a capacidade intrínseca dunha substancia ou a potencialidade dunha situación física para ocasionar danos ás persoas, ós bens e ó ambiente.

Risco: a probabilidade de que se produza un efecto daniño específico nun período de tempo determinado ou en circunstancias determinadas.

Almacenamento: a presenza real ou posible dunha cantidade determinada de substancias perigosas con fins de almacenamento, depósito en custodia ou reserva.

Efecto dominó: a concatenación de efectos causantes de risco que multiplica as consecuencias, debido a que os fenómenos perigosos poden afectar, ademais dos elementos vulnerables exteriores, outros recipientes, tubaxes ou equipamentos do mesmo establecemento ou doutros establecementos próximos, de tal maneira que se produza unha nova fuga, incendio ou estalido neles, que pola súa vez provoquen novos fenómenos perigosos.

Índices AEGL (*Acute Exposure Guideline Levels*):

AEGL 1: concentración a/ou por encima da cal se predí que a poboación xeral, incluíndo individuos susceptibles pero excluindo os hipersusceptibles, pode experimentar unha incomodidade notable. Concentracións por debaixo do AEGL 1 representan niveis de exposición que producen lixeiro olor, sabor ou outra irritación sensorial leve.

AEGL 2: concentración a/ou por encima da cal se predí que a poboación xeral, incluíndo individuos susceptibles pero excluindo os hipersusceptibles, pode experimentar efectos a longo prazo serios ou irrever-

sibles ou ver impedida a súa capacidade para escapar. Concentracións por debaixo do AEGL 2 pero por encima do AEGL 1 representan niveis de exposición que poden causar notable malestar.

AEGL 3: é a concentración a/ou por encima da cal se predí que a poboación xeral, incluíndo individuos susceptibles pero excluindo os hipersusceptibles, podería experimentar efectos ameazantes para a vida ou a morte. Concentracións por debaixo de AEGL 3 pero por encima de AEGL 2 representan niveis de exposición que poden causar efectos a longo prazo, graves ou irreversibles ou impedi-la capacidade de escapar.

Índices ERPG (*Emergency Response Planning Guidelines*):

ERPG 1: é a máxima concentración en aire por debaixo da cal se cre que case tódolos individuos poden estar expostos ata unha hora experimentando só efectos adversos lixeiros e transitorios ou percibindo un olor claramente definido.

ERPG 2: é a máxima concentración en aire por debaixo da cal se cre que case tódolos individuos poden estar expostos ata unha hora sen experimentar ou desenvolver efectos graves ou irreversibles ou síntomas que puidesen impedi-la posibilidade de levar a cabo accións de protección.

ERPG 3: é a máxima concentración en aire por debaixo da cal se cre que case tódolos individuos poden estar expostos ata unha hora sen experimentar ou desenvolver efectos que ameacen a súa vida. Non obstante, poden sufrir efectos graves ou irreversibles e síntomas que impidan a posibilidade de levar a cabo accións de protección.

Índices TEEL (*Temporary Emergency Exposure Limits*):

TEEL 0: concentración limiar por debaixo da cal a maior parte das persoas non experimentarían efectos apreciables sobre a saúde.

TEEL 1: máxima concentración en aire por debaixo da cal se cre que case tódolos individuos experimentarían efectos lixeiros e transitorios sobre a saúde ou percibirían un olor claramente definido.

TEEL 2: máxima concentración en aire por debaixo da cal se cre que case tódolos individuos poderían estar expostos sen experimentar ou desenvolver efectos sobre a saúde graves ou irreversibles, ou síntomas que puidesen impedi-la posibilidade de levar a cabo accións de protección.

TEEL 3: máxima concentración en aire por debaixo da cal se cre que case tódolos individuos poderían estar expostos sen experimentar ou desenvolver efectos ameazantes para a vida. Non obstante, poden sufrir efectos graves ou irreversibles e síntomas que impidan a posibilidade de levar a cabo accións de protección.

Artigo 2. *Conceptos de risco, dano e vulnerabilidade.*

2.1 Natureza do risco.

Entendida como a probabilidade de que se produza un dano determinado, de orixe fisicoquímica, por causa de sucesos imprevistos nos establecementos afectados polo Real decreto 1254/1999.

Para a determinación dos riscos así entendidos, procederase a efectuar unha identificación dos perigos, seguida dunha avaliación dos riscos.

2.2 Natureza do dano.

O control e a planificación ante o risco dun accidente grave para un establecemento hase de fundamentar na avaliación das consecuencias dos fenómenos perigosos

que poden produci-los accidentes graves susceptibles de ocorrer na actividade en cuestión, sobre os elementos vulnerables, no ámbito territorial do plan.

Os diversos tipos de accidentes graves que se considerarán nos establecementos poden produci-los seguintes fenómenos perigosos para as persoas, o medio e os bens:

- a) De tipo mecánico: ondas de presión e proxectís.
- b) De tipo térmico: radiación térmica.
- c) De tipo químico: nube tóxica ou contaminación do ambiente provocada pola fuga ou vertedura incontrolada de substancias perigosas.

Estes fenómenos poden ocorrer illada, simultánea ou secuencialmente.

2.2.1 Fenómenos mecánicos perigosos.

Inclúense aquí as ondas de presión e os proxectís. As ondas de presión son provocadas polas explosións ou equilibrio rápido entre unha masa de gases a presión elevada e a atmosfera que a envolve. No caso de que a enerxía necesaria para a expansión do gas proceda dun fenómeno físico, dise que a explosión é física e requírese que o produto estea confinado nun recipiente estanco (denominándose estalido). Por contra, se a enerxía procede dunha reacción química, trátase dunha explosión química (ou explosión, simplemente). Neste caso a explosión pode ocorrer aínda que o produto non estea confinado.

Unha explosión confinada, ou estalido, pode orixinar fragmentos do continente, e unha non confinada, de sólidos das inmediacións do punto en que se produciu a explosión. Estes fragmentos ou proxectís están dotados de gran cantidade de movemento e as súas dimensións e alcance son variados pero limitados.

Os efectos da onda de presión pódense clasificar como segue:

a) Efectos primarios: os efectos primarios da onda de presión teñen a súa orixe nas compresións e expansións do aire atmosférico que poden producir fenómenos de deformación e vibratorios que afecten as estruturas de edificios e instalacións e os organismos vivos.

b) Efectos secundarios: os efectos secundarios da onda de presión teñen lugar cando as deformacións e tensións dinámicas producidas superan as características de resistencia das estruturas e estas fallan. O fallo ou rotura das estruturas orixina a formación de fragmentos que, polo impulso recibido da onda de presión, actúan pola súa vez como proxectís, o impacto dos cales causa danos mecánicos adicionais.

c) Efectos terciarios: os efectos terciarios da onda de presión consisten nos danos causados polo desprazamento do corpo de seres vivos e impacto deste contra o chan ou contra outros obstáculos.

O seren a onda de presión e os proxectís fenómenos propagativos, a protección mediante obstáculos de rixidez adecuada (muros resistentes, fortíns) é efectiva. Sen embargo, aínda así se poden producir danos ocasionados por ondas reflectidas, a supresión das cales ofrece unha maior dificultade. Tanto a sobrepresión máxima como o impulso diminúe coa distancia á orixe.

2.2.2 Fenómenos térmicos perigosos.

Son provocados pola oxidación rápida, non explosiva, de substancias combustibles, producindo chama, que pode ser estacionaria (incendio de charco, dardo de lume) ou progresiva (labarada, bóla de lume), pero que en tódolos casos disipa a enerxía de combustión maioritariamente por radiación que pode afectar seres vivos e instalacións materiais.

Se a materia sobre a que incide o fluxo de radiación térmica non o pode disipar á mesma velocidade que o recibe, este provoca un incremento da súa tempe-

ratura. Se este incremento non se limita, prodúcense alteracións irreversibles e catastróficas, que poden culminar na combustión ou fusión e volatilización da materia exposta.

Nas proximidades do punto onde se desenvolve a chama, tense transmisión da calor tanto por convección como por radiación e conduction. Así pois, a única forma de evitar ou mitiga-los seus efectos é a utilización de equipamentos de protección individual fronte á calor ou ó lume ou proteccións adecuadas. En contraposición, a partir dunha certa distancia do foco do incendio, a transmisión da calor efectúase exclusivamente por radiación, diminuíndo a súa intensidade ó aumenta-la dita distancia. Isto fai que calquera pantalla opaca á radiación térmica poida constituír unha medida de protección sumamente eficaz.

2.2.3 Fenómenos químicos perigosos.

Inclúense aquí as nubes tóxicas ou a contaminación do ambiente debida a fugas ou verteduras incontroladas de substancias perigosas para as persoas e o ambiente contempladas nas partes 1 e 2 do anexo I do Real decreto 1254/99.

Estas substancias químicas, directa ou indirectamente, a través de reaccións secundarias inmediatas ou diferidas, poden producir efectos moi diversos en función da categoría da substancia perigosa de que se trate.

Os danos dependerán, para cada contorno, das características orográficas do terreo, a concentración do tóxico e o tempo de exposición.

A característica esencial de tódolos produtos e substancias tóxicas é que para produciren consecuencias se deben difundir a través dun medio, o que require que transcorra un tempo e, en ocasións, permite a aplicación de medidas de protección máis facilmente que para os fenómenos térmicos e mecánicos, aínda que, por outra parte, en moitos casos, resulta moi difícil coñece-lo desprazamento dos contaminantes, a súa evolución, así como eliminalos totalmente do medio ó que se incorporaron.

A liberación incontrolada de produtos contaminantes comporta riscos asociados, as consecuencias dos cales son diferidas na maioría das ocasións. É por iso polo que, á hora de delimita-las zonas afectadas por estes sucesos, é preciso coñece-las circunstancias, no seu máis amplo sentido, baixo as que se desenvolve o accidente, así como a natureza do produto fugado no que á súa capacidade contaminante se refire.

Polo que respecta ás substancias perigosas para o ambiente, pódense producir alteracións deste por distintos sucesos, que son consecuencia dun desenvolvemento incontrolado dunha actividade industrial. Entre tales sucesos pódense incluír:

a) Vertedura de produtos contaminantes en augas superficiais, do que se poden deriva-la contaminación de augas potables ou graves prexuízos para o ambiente e as persoas.

b) Filtración de produtos contaminantes no terreo e augas subterráneas, que os deixan inservibles para a súa explotación agrícola, gandeira e de consumo.

c) Emisión de contaminantes á atmosfera que determinan a calidade do aire provocando graves perturbacións nos ecosistemas receptores con posible incorporación posterior á cadea trófica.

Con carácter xeral, os establecementos considerados nesta directriz están regulados, en canto á súa implantación e funcionamento, pola lexislación vixente en materia de protección do ambiente, que impón límites e condicións para evitar que o seu impacto supere certos niveis considerados como tolerables.

2.3 Análise da vulnerabilidade de persoas e bens.

2.3.1 Variables perigosas para as persoas e bens.

Para cada un dos fenómenos perigosos relacionados no punto anterior, establécense unhas variables físico-químicas as magnitudes das cales se poidan considerar suficientemente representativas para a avaliación do alcance do fenómeno perigoso considerado. As zonas potencialmente afectadas polos fenómenos perigosos que se derivan dos accidentes potenciais dos establecementos contemplados nesta directriz determináanse con base nas distancias ás que determinadas variables físico-químicas representativas dos fenómenos perigosos alcanzan uns determinados valores limiar que se indican a continuación.

2.3.1.1 Variables para os fenómenos mecánicos:

Valor local integrado do impulso, en explosións e deflagracións.

Sobrepresión local estática da onda de presión, tamén en explosións e deflagracións.

Alcance máximo dos proxectís con impulso superior a 10 mbar. seg., producidos na explosión ou estalido de determinadas instalacións industriais ou orixinados noutras contiguas, como consecuencia dos ditos fenómenos, ou por desprendemento de fragmentos a causa dunha onda de presión.

2.3.1.2 Variables para os fenómenos de tipo térmico:

Dose de radiación, D, recibida polos seres humanos procedentes das chamas ou corpos incandescentes en incendios e explosións, expresada mediante:

$$D = I_m^{4/3} \cdot t_{\text{exp}}$$

onde I_m é a intensidade media recibida, en kW/m², e t_{exp} o tempo de exposición, en segundos. Esta expresión é válida para intensidades superiores a 1.7 kW/m²; para valores inferiores ó anterior, o tempo de exposición é practicamente irrelevante, isto é, considérase que nas ditas condicións, a maioría da poboación pode estar exposta durante dilatados períodos de tempo sen sufrir dano.

Con fins de planificación, nos incendios de curta duración, inferiores a un minuto, o tempo de exposición faise coincidir coa duración destes; para os de maior duración, establécese como tempo de exposición o transcorrido ata que os afectados alcancen unha zona protexida fronte á radiación ou onde a intensidade térmica sexa inferior a 1.7 kW/m².

Para este último caso e con obxecto de determina-las distancias que delimitan as zonas de intervención e alerta, recoméndase segui-lo modelo de resposta da poboación ante a xénese de incendios, proposto por TNO, no que se establece un primeiro período de reacción duns cinco segundos, onde a poboación permanece estática e a continuación se produce a fuxida, afastándose do incendio a unha velocidade media de 4 m/s. [TNO (1989); *Methods for the determination of possible damage*, «The green book», CPR 16E. CIP- data of the Royal Library. The Hague, The Netherlands.]

2.3.1.3 Variables para os fenómenos de tipo químico:

Para este tipo de fenómenos, a variable representativa do dano inmediato orixinado pola liberación de produc-

tos tóxicos é a concentración de tóxico ou a dose, D, definida mediante:

$$D = C_{\max}^n \cdot t_{\exp}$$

onde C_{\max} é a concentración máxima da substancia no aire, t_{\exp} , o tempo de exposición e n, un expoñente que depende da substancia química.

Utilízanse os seguintes índices: AEGL (*Acute Exposure Guideline Levels*), propostos inicialmente pola Axencia de Protección Ambiental dos Estados Unidos de América, definidos para tres niveis de dano (1, 2 e 3), considerando para cada nivel os períodos de referencia seguintes: 30 minutos, 1, 4 e 8 horas e, nalgúns casos, establecidos tamén para un período de 10 minutos.

Se a substancia non ten definido o índice anterior, utilizaranse os denominados ERPG (*Emergency Response Planning Guidelines*) publicados pola Asociación de Hixiene Industrial Americana, e/ou os TEEL (*Temporary Emergency Exposure Limits*) desenvolvidos polo Departamento de Enerxía dos Estados Unidos.

Estes dous últimos índices están definidos para os mesmos niveis de dano que os establecidos para os AEGL pero, en cada caso, para un único período de referencia: 1 hora para os ERPG e 15 minutos para os TEEL.

Consideracións para a utilización dos índices:

1. Tódolos índices representan concentracións máximas que non deben ser superadas en ningún momento durante o seu respectivo tempo de referencia, polo que se poden considerar como «valores teito».

2. Os índices AEGL pódense interpolar para tempos de paso de nubes t_p distintos ós de referencia. Para iso, determínase previamente a dose, D, e o expoñente, n, da ecuación anterior, utilizando os índices cuns tempos de referencia que comprenden o tempo de paso mencionado; cos ditos datos calcúlase a nova concentración máxima, C_{\max} , mediante:

$$C_{\max} = (D/t_p)^{1/n}$$

3. Os índices AEGL non se deben extrapolar para tempos de paso de nubes inferiores ó menor período de referencia dispoñible; por conseguinte, a concentración máxima correspondería ó AEGL definido para o menor período de referencia. Polo contrario, pódense realizar extrapolacións para tempos de paso superiores ó maior tempo de referencia dispoñible, aínda que esta situación é moi pouco probable dado que normalmente os AEGL están definidos para períodos de ata 8 horas.

4. Cando se utilicen índices ERPG, as concentracións máximas establécense da forma seguinte:

4.1 Os valores ERPG que correspondan (nivel 1 ou 2), se o tempo de paso é igual ou inferior a 60 minutos.

4.2 Para tempos de paso superiores a 60 minutos, extrapola-os índices mediante a lei de Haber:

$$C_{\max} = \text{ERPG} \cdot \left(\frac{60}{t_p} \right)$$

5. Se só se dispón dos índices TEEL, verifícase:

5.1 Se o tempo de paso da nube é inferior a 15 minutos, utilizar directamente as concentracións correspondentes ós respectivos TEEL.

5.2 Para tempos de paso superiores a 15 minutos, extrapola-os índices mediante a lei de Haber:

$$C_{\max} = \text{TEEL} \cdot \left(\frac{15}{t_p} \right)$$

En tódalas ecuacións anteriores o tempo de paso está expresado en minutos.

2.3.2 Análise de consecuencias.

Enténdese por análise de consecuencias o cálculo, espacial e temporal, das variables representativas dos fenómenos perigosos descritos no punto 2.2 desta directriz e os seus posibles efectos sobre as persoas, o ambiente e os bens, co fin de estima-la natureza e magnitude do dano.

A metodoloxía adoptada para avalia-las consecuencias para efectos de planificación deberase basear na zonificación de riscos e na aplicación de modelos de cálculo, que serán de probada eficacia científica e recoñecemento internacional.

2.3.3 Definición das zonas obxecto de planificación: valores limiares.

En concreto, defínense as seguintes zonas:

a) Zona de intervención: é aquela na que as consecuencias dos accidentes producen un nivel de danos que xustifica a aplicación inmediata de medidas de protección.

b) Zona de alerta: é aquela na que as consecuencias dos accidentes provocan efectos que, aínda que perceptibles pola poboación, non xustifican a intervención, excepto para os grupos críticos de poboación.

2.3.3.1 Valores limiares para a zona de intervención.

Os valores limiares que se deberán adoptar para a delimitación da zona de intervención son os que a seguir se sinalan:

1. Un valor local integrado do impulso, debido á onda de presión, de 150 mbar.seg.

2. Unha sobrepresión local estática da onda de presión de 125 mbar.

3. O alcance máximo de proxeccións cun impulso superior a 10 mbar.seg. nunha contía do 95%. Producidos por explosión ou estalido de continentes.

4. Unha dose de radiación térmica de 250 $(\text{kW}/\text{m}^2)^{4/3} \cdot \text{s}$, equivalente ás combinacións de intensidade térmica e tempo de exposición que se indican a seguir.

$I, \text{kW}/\text{m}^2$	7	6	5	4	3
t_{\exp}, s	20	25	30	40	60

5. Concentracións máximas de substancias tóxicas no aire calculadas a partir dos índices AEGL-2, ERPG-2 e/ou TEEL-2, seguindo os criterios expostos no punto 2.3.1.3.

2.3.3.2 Valores limiares para a zona de alerta.

Para delimitación da zona de alerta consideraranse os seguintes valores limiares ou circunstancias:

1. Un valor local integrado do impulso, debido á onda de presión, de 100 mbar.seg.

2. Unha sobrepresión local estática da onda de presión de 50 mbar.

3. O alcance máximo de proxeccións cun impulso superior a 10 mbar.seg. nunha contía do 99,9%. Producidos por explosión ou estalido de continentes.

4. Unha dose de radiación térmica de 115 $(\text{kW}/\text{m}^2)^{4/3} \cdot \text{s}$, equivalente ás combinacións de inten-

sidade térmica e tempo de exposición que se indican a seguir.

I, kW/m ²	6	5	4	3	2
t _{exp} , s	11	15	20	30	45

5. Concentracións máximas de substancias tóxicas en aire calculadas a partir dos índices AEGL-1, ERPG-1 e/ou TEEL-1, seguindo os criterios expostos no punto 2.3.1.3.

2.3.3.3 Valores limiares para o efecto dominó.

Para a determinación dun posible efecto dominó dun accidente grave en instalacións circundantes ou próximas e/ou nun establecemento veciño, establécense os seguintes valores limiares:

Radiación térmica: 8 kW/m².

Sobrepresión: 160 mbar.

Alcance máximo dos proxectís producidos por explosión ou estalido de continentes (a distancia calcúlase en función das hipóteses accidentais consideradas).

En calquera caso, poderanse utilizar outros valores limiares, sempre e cando se apoiem en referencias técnicas avaladas e se xustifiquen debidamente as circunstancias establecidas para os ditos valores, en relación á natureza do material afectado, duración da exposición, xeometría do equipamento, contido, presenza de illamento e revestimento, etc.

2.4 Análise da vulnerabilidade do ambiente.

O industrial proporcionará unha análise fundamentada na identificación, caracterización e valoración sistemática e obxectiva de cada un dos compoñentes e factores relevantes do sistema de risco.

A análise basearase na avaliación e parametrización dos catro compoñentes que constitúen o sistema de risco:

Fontes de risco.
Sistemas de control primario.
Sistemas de transporte.
Receptores vulnerables.

Fontes de risco.

A avaliación debe ter en conta, entre outros aspectos, a perigosidade potencial da substancia, os factores que condicionan o seu comportamento ambiental e a cantidade potencial involucrada.

Sistemas de control primario.

Os sistemas de control primario son os equipamentos ou medidas de control dispostos polo industrial coa finalidade de manter unha determinada fonte de risco en condicións de control permanente, de forma que non afecte significativamente o ambiente.

A avaliación debe describir para cada fonte de risco os sistemas de control dispostos e a súa eficacia, estimando qué cantidade de fonte de risco pode alcanza-lo medio e en qué condicións.

Sistemas de transporte.

A avaliación debe describir en qué casos as fontes de risco poden alcanza-lo medio receptor e estimar se o transporte neste (aire, auga superficial ou subterránea, solo) pode pó-la fonte de risco en contacto co receptor e a magnitude da posible afección.

Receptores vulnerables.

A avaliación debe incluír unha valoración do contorno natural, o contorno socioeconómico, e a súa afección.

O industrial debe subministrar información suficiente dos aspectos anteriormente indicados e parametrizar cada un dos compoñentes dos distintos sistemas de risco (fonte de risco, sistemas de control primario, sistemas de transporte e receptores vulnerables), coa finalidade de asociar a cada situación de risco un valor ou índice de perigo.

Artigo 3. *Autoprotección.*

O Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes ós accidentes graves nos que interveñan substancias perigosas, establece que os titulares dos establecementos afectados definan nun documento a súa política de prevención de accidentes graves e, se é o caso, o seu sistema de xestión de seguridade*.

Ademais, os industriais están obrigados a elaborar e a lle presentar á autoridade competente un plan de autoprotección, denominado plan de emerxencia interior, que comprenda a análise e a avaliación dos riscos, o establecemento de obxectivos de prevención, a definición dos medios corporativos humanos e materiais necesarios para a prevención e control, a organización destes e os procedementos de actuación ante emerxencias que garantan a evacuación e/ou confinamento e intervención inmediatas, así como a súa integración no sistema público de protección civil.

3.1 Política de prevención de accidentes graves.

O industrial afectado polo citado Real decreto 1254/1999 está obrigado a defini-la súa política de prevención de accidentes graves nun documento que recolla os obxectivos e principios de actuación para garantir un alto nivel de seguridade para as persoas, os seus bens e o ambiente.

Esta política deberá abarcar e reflecti-los obxectivos e principios de actuación xerais establecidos polo industrial en relación co control dos riscos dos accidentes graves, respecto ós elementos que se recollen a seguir:

Organización e persoal.
Identificación e avaliación de riscos de accidentes graves.
Control da explotación.
Adaptación das modificacións.
Planificación ante situacións de emerxencia.
Seguimento dos obxectivos fixados.
Auditoría e revisión.

Ben que este documento ten un carácter xeral, cómpre que se indiquen os criterios de organización, estrutura e sistemas de xestión para cada unha das áreas citadas. O seu alcance en cada caso débese definir claramente e ha de ser consistente coa súa afectación en canto ó risco de accidentes graves.

En todo caso, o industrial establecerá no seu documento de política de prevención de accidentes graves os medios humanos e materiais necesarios e os dispoñibles, así como as directrices adoptadas para conseguir un alto nivel de seguridade no seu establecemento co fin de evitar, na medida do posible, que se produzan situacións que poidan derivar en accidentes graves e

* En relación con este artigo, a Comisión Europea elaborou a guía técnica Guidelines on a Major Accident Prevention Policy and Safety Management System, as required by Council Directive 96/82/EC (SEVESO II). Joint Research Centre. European Commission, 1998, como instrumento de apoio na interpretación dos artigos 7 e 9 do Real decreto 1254/1999.

limita-las súas posibles consecuencias tanto nas súas propias instalacións coma no contorno. Este documento representa o compromiso do industrial respecto ó cumprimento dos obxectivos para o control dos riscos de accidentes graves e a protección das persoas, os bens e o ambiente.

3.2 Sistema de xestión de seguridade.

A xestión de seguridade pódese definir como a parte da función de xestión global dun establecemento que determina e implanta a súa política de seguridade. O sistema de xestión de seguridade implica unha gama ampla de actividades, iniciativas, programas e outros elementos, fundamentalmente de tipo técnico, humano e organizativo das actividades individuais dentro da organización que teñen que ver coa seguridade.

O documento que defina o sistema de xestión de seguridade desenvolverá os elementos principais identificados na política de prevención de accidentes graves, reflectindo o compromiso e a cultura de seguridade da súa organización, contemplando os recursos e as responsabilidades directas do persoal implicado en materia de seguridade e na xestión dos riscos de accidentes graves.

O documento que define o sistema de xestión de seguridade poderá abarcar, a modo recomendatorio, os contidos que se indican nos puntos 3.2.1 a 3.2.7 seguintes.

3.2.1 Organización e persoal.

Descrición das funcións e responsabilidades da estrutura organizativa e detalle dos procedementos de funcionamento que afecten a seguridade das súas instalacións e os seus procesos productivos.

Definición das necesidades formativas do persoal asociado á prevención e xestión de riscos de accidentes graves en tódolos niveis organizativos, así como a organización das actividades formativas e participación do persoal.

Identificación, por parte do titular do establecemento, das habilidades e capacidades necesarias do seu persoal, asegurando unha formación continua ós traballadores e subcontratistas sobre os procedementos, instrucións e métodos de traballo.

Descrición do organigrama, desenvolvemento da cadea de mando e responsabilidade, así como as súas interrelacións, especialmente no que respecta a liñas de comunicación, entre os seus departamentos e co persoal do establecemento.

Definición das funcións, a responsabilidade, a obriga de render contas, a autoridade e a interrelación de todo o persoal do establecemento que realice traballos que afecten a seguridade, especialmente en canto á provisión de recursos para o desenvolvemento e implantación do sistema de xestión de seguridade, o coñecemento dos riscos e o cumprimento da política de seguridade, as accións correctoras ou de mellora, o control de situacións anómalas, as necesidades de formación e a xestión da súa eficacia, e a coordinación da implantación do sistema incluíndo a presentación dos informes que sexan necesarios.

Definición dos procedementos para asegura-la participación dos empregados, dos contratistas ou doutros que poidan estar presentes nas súas instalacións, tanto na determinación da política de seguridade como para a súa implantación.

3.2.2 Identificación e avaliación dos riscos de accidentes graves.

Detalle da metodoloxía desenvolvida para a identificación e avaliación sistemática dos riscos derivados da actividade do establecemento e das substancias e materiais manipulados ou producidos, a análise das súas

posibles consecuencias naquel e nas súas zonas limítrofes, incluíndo os procedementos para a definición de medidas, tanto para a prevención de accidentes como para o control dos seus efectos.

Desenvolvemento dun procedemento que permita determina-los elementos susceptibles de provocar riscos, que poidan ser orixe de accidentes graves, e prevexa os medios para a identificación constante de novas fontes potenciais de perigo non previstas inicialmente ou a modificación das existentes.

Avaliación das capacidades, coñecementos e recursos necesarios para desenvolver e implanta-los procedementos adecuados no marco do sistema de xestión da seguridade.

A identificación e avaliación de riscos considérase en tódalas etapas de funcionamento do establecemento, desde o seu proxecto ata a súa retirada de servizo, incluíndo os perigos potenciais que se producen ou identifican naquelas, as condicións de operación dos procesos (operacións rutineiras ou non rutineiras, en especial as postas en marcha, o mantemento e as paradas), incidentes e posibles emerxencias, fallos do sistema de xestión de seguridade, riscos de retirada de servizo ou evacuación e outros riscos externos, tales como os naturais (situacións meteorolóxicas adversas, inundacións, terremotos), operacións de transporte, etc.

É necesario establecer un procedemento que permita revisa-la metodoloxía de identificación e avaliación dos riscos en función dos resultados do estudo de incidentes e accidentes que poidan ter lugar, da experiencia adquirida no funcionamento das instalacións tanto propia como doutras similares, e das conclusións das inspeccións ou auditorías de seguridade.

3.2.3 Control da explotación.

Desenvolvemento dos procedementos e instrucións necesarios co fin de asegurar un deseño e funcionamento seguros das instalacións, os procesos, os equipamentos e as paradas temporais. Determinación das prácticas de traballo necesarias para tódalas actividades importantes en materia de seguridade, polo menos nas etapas de funcionamento descritas no punto anterior.

Na determinación dos procedementos, instrucións e métodos de traballo prevese a cooperación entre as persoas que os deban levar a cabo, expresándoos de forma que sexan facilmente comprensibles por elas e asegurando que se levan á práctica.

Os procedementos escritos estarán dispoñibles para todo o cadro de persoal e para tódalas persoas implicadas, avaliándoos periodicamente para garanti-la súa operatividade.

3.2.4 Adaptación das modificacións.

Desenvolvemento dos procedementos que sexan necesarios para a planificación e control dos cambios que afecten o establecemento, tanto das persoas como das instalacións, e considerando as circunstancias externas que poidan afecta-lo control de riscos de accidentes graves.

Previamente á realización dun cambio, considerarase a súa natureza, a asignación de responsabilidades, a identificación e documentación asociada, a análise preliminar do risco que puidese entrañar, a definición e implantación das medidas de seguridade e dos procedementos de avaliación posteriores e os mecanismos de supervisión.

Estes procedementos de xestión de cambios teranse en conta durante o deseño e construción de novas instalacións ou procesos.

3.2.5 Planificación ante situacións de emerxencia.

Inclúe os procedementos relativos ó seu desenvolvemento e implantación, avaliación e revisión.

Estes procedementos determinan as habilidades e aptitudes necesarias do persoal e os recursos necesarios para levalos a cabo, extremando o relativo ó proceso de identificación de riscos e as medidas necesarias para lles comunica-los plans a tódolos que se puidesen ver afectados por unha emerxencia. Con carácter xeral inclúense aquelas medidas que aseguren a integración do plan de emerxencia na estrutura organizativa do establecemento, o que afecte os procesos e o contido global do sistema de xestión da seguridade.

3.2.6 Seguimento dos obxectivos fixados.

Desenvolvemento de procedementos para a supervisión do funcionamento da seguridade e para a comprobación dos obxectivos de seguridade establecidos. Determinarán se os plans e medidas para o control dos riscos están sendo desenvolvidos, e asegurase a identificación, comunicación e investigación dos incidentes ou accidentes que poidan ter lugar.

Esta supervisión inclúe as inspeccións que sexan necesarias das instalacións e abrangue tamén a formación, a organización e os procedementos.

Unha supervisión activa require un sistema eficaz de comunicación e un sistema de investigación completo dos incidentes e accidentes, que permita analizar tódolos aspectos que garden relación con aqueles, e posibilita a comprobación das medidas relativas á seguridade implantadas e á verificación do proceso de vixilancia establecido.

Definición das responsabilidades para iniciar a investigación e as accións correctoras que se deban adoptar, incluíndo, cando sexa necesario, a revisión dos procedementos ou sistemas para evitar fallos. Terase en conta que a información obtida pola supervisión do funcionamento debe ser unha contribución importante ós procesos de auditoría e revisión.

3.2.7 Auditoría e revisión.

O obxecto dunha auditoría consiste en se asegurar de que a organización, os procesos e os procedementos establecidos son consistentes co sistema de xestión de seguridade. Debe ser realizada con independencia e coa suficiente obxectividade.

Á parte da supervisión rutineira, realizaranse auditorías periódicas, para o que o titular do establecemento desenvolverá un plan de auditoría que abarque os seis puntos anteriores, e contemple a determinación das áreas e actividades auditadas, a súa frecuencia en cada caso, as responsabilidades, os recursos e persoal necesario de acordo co nivel de coñecementos adecuados e a necesaria obxectividade, os protocolos que se van utilizar, os procedementos para a información das súas conclusións e os que afecten o seu seguimento.

A revisión constitúe o estudo para comprobar se o sistema de xestión de seguridade é apropiado para cumprila política e obxectivos determinados, e do seu resultado pode ser necesaria a introducción de cambios naquel.

A intervalos periódicos, o industrial revisará a política e as estratexias globais relativas ó control dos riscos de accidentes graves, así como tódolos aspectos do sistema de xestión de seguridade, para garanti-la súa consistencia. Esta revisión abarcará a asignación de recursos para o seu desenvolvemento e considerará os cambios na organización, o desenvolvemento científico-técnico, as normas e a lexislación.

3.3 Plans de autoprotección.

Ademais das medidas de prevención establecidas polos industriais para evita-los accidentes graves, é necesario establece-las liñas de actuación en caso de que se produzan incidentes ou situacións de risco que poidan

xerar un accidente grave co fin de adoptar de forma rápida e coordinada as medidas que permitan o seu control e a limitación das súas consecuencias.

Entre as actuacións relativas ó control de accidentes graves atópanse, en primeiro termo, as medidas que poidan adopta-los industriais no seu establecemento para evita-los seus danos, manter baixo control, e prever unha resposta coordinada cun uso racional dos medios e recursos existentes para afrontar posibles situacións de emerxencia provocadas por accidentes graves nas súas instalacións.

O plan de autoprotección, denominado plan de emerxencia interior, dun establecemento deberá ter en conta a identificación dos accidentes que xustifiquen a súa activación, baseándose nunha análise de riscos acorde co seu grao de afectación ou o informe de seguridade (no caso de establecementos afectados polo artigo 9 do Real decreto 1254/1999).

Así mesmo, describiranse os criterios para a activación do plan e desenvolveranse os procedementos organizativos e operativos de actuación tanto xerais como específicos que resulten necesarios para cada unha das hipóteses accidentais que se prevexan na análise de riscos. Estes procedementos de actuación poderanse agrupar para aqueles supostos nos que se prevexa que coincidan as pautas de actuación.

Definiranse as normas xerais que se deberán empregar en caso de emerxencia, tales como as relativas a detección e alerta, evacuación das zonas perigosas e actuación dos equipos de intervención. Ademais, deberánse considera-los procedementos específicos para os seguintes posibles sucesos:

- Incendio.
- Explosión.
- Fuga de gases tóxicos.
- Vertedura incontrolada de produtos perigosos.

Estes procedementos deben incluír medidas concretas en canto á asignación de recursos humanos e materiais, así como as actuacións máis eficientes que contribúan ó control de cada posible accidente, a través de operacións seguras para os actuantes e prevendo os procedementos de coordinación internos e externos que poidan resultar necesarios.

Nos establecementos afectados polo artigo 9 do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, desenvolverase con maior amplitude o contido do plan de autoprotección, de acordo co seu maior nivel de risco, debéndose especificar con maior detalle as actuacións concretas para cada accidente grave potencial identificado no informe de seguridade.

3.3.1 Contido mínimo dos plans de autoprotección.

O plan de autoprotección dun establecemento afectado polo Real decreto 1254/1999 terá, como mínimo, o seguinte contido:

1. Análise do risco.

- Descrición xeral.
- Avaliación do risco.
- Planos de situación.

2. Medidas e medios de protección.

- Medios materiais.
- Equipos humanos.
- Medidas correctoras do risco.
- Planos específicos.

3. Manual de actuación en emerxencias.

- Obxecto e ámbito.
- Estructura organizativa de resposta.
- Enlace e coordinación co plan de emerxencia exterior.

Clasificación de emerxencias.
 Procedementos de actuación e información.

4. Implantación e mantemento.

Responsabilidades e organización.
 Programa de implantación.
 Programa de formación e adestramento.
 Programa de mantemento.
 Programa de revisións.

3.3.1.1 Análise do risco.

3.3.1.1.a) Descrición xeral.

A descrición do lugar, as características constructivas e a ocupación, a accesibilidade e as vías de evacuación, a situación de medios externos, ademais do estudo das instalacións e zonas onde poidan estar presentes substancias perigosas.

3.3.1.1.b) Avaliación do risco.

Incluirase unha descrición e xustificación breve dos principios e da metodoloxía utilizados para a avaliación do risco e a determinación dos posibles accidentes susceptibles de activa-lo plan de autoprotección, indicando as súas posibles consecuencias.

3.3.1.1.c) Planos.

Localizaranse en planos a escala adecuada todos aqueles elementos que contribúan ó risco, incluíndo tódolos elementos vulnerables que se consideren de interese. Os diferentes planos deben constituír un conxunto homoxéneo en canto a escala, orientación e outros aspectos que faciliten a súa comprensión.

3.3.1.2 Medidas e medios de protección.

3.3.1.2.a) Medios materiais.

Detallaranse as características dos medios de prevención e protección dispoñibles no establecemento, tales como instalacións de detección, contra incendios, de contención, sinalización, etc., e identificaranse as súas posibles deficiencias de funcionamento ou deseño.

Así mesmo, describiranse, se é o caso, os medios materiais de nova implantación que resulten necesarios de acordo coa normativa aplicable.

3.3.1.2.b) Equipos humanos.

Identificaranse os recursos humanos e aqueles máis directamente relacionados coas actuacións en emerxencias, indicando a dependencia organizativa e os procedementos de mobilización, tendo en conta tódalas situacións posibles (xornadas habituais de traballo, vacacións, quendas de traballo e outras posibles variacións).

No caso de haber pactos de axuda mutua entre establecementos, producirase a integración dos medios dos organismos e empresas asinantes do pacto.

3.3.1.2.c) Medidas correctoras do risco.

Identificaranse as medidas de prevención e protección existentes que puidesen contribuír directamente a previrlos accidentes e, se é o caso, a mitiga-los efectos destes.

Descríbanse os medios dispostos para o control e contención das consecuencias dos posibles accidentes e o grao de efectividade dependendo das diferentes situacións operativas e quendas de traballo.

3.3.1.2.d) Planos específicos.

Localizaranse a un nivel de detalle adecuado os medios e os equipamentos de protección utilizables en caso de accidente, así como as posibles rutas de evacuación.

3.3.1.3 Manual de actuación en emerxencias.

3.3.1.3.a) Obxecto e ámbito.

En canto ós procedementos de actuación en situacións de emerxencia, definiranse o obxecto e mailo ámbito de aplicación do plan de acordo co nivel de risco existente no establecemento.

3.3.1.3.b) Estructura organizativa de resposta.

Identificaranse a composición e as misións dos diferentes equipos de emerxencia, designarase un centro de coordinación interno e determinarase a organización para a intervención e a evacuación. Deberase extrema-la relación e actualización dos medios efectivos permanentes para localización do persoal responsable e dos recursos externos que se consideren necesarios en cada caso.

3.3.1.3.c) Enlace e coordinación co plan de emerxencia exterior.

A organización do establecemento para situacións de emerxencia debe ser tal que permita, en todo momento, a presenza dun responsable na instalación, que poida asumir-las funcións de director da emerxencia no lugar. Debe existir ademais un sistema de localización permanente dos responsables que puidesen estar involucrados nas actuacións, de acordo cunha cadea de mando prevista para tódalas situacións de horario e xornada laboral posibles.

Detallaranse os cargos dos responsables, así como a forma de localización permanente.

O director da emerxencia no lugar, ou a persoa responsable designada, será o interlocutor do establecemento coa autoridade competente no exterior.

Incluirase a notificación de accidentes e tamén das incidencias que poidan ocasionar alarma social, ou poidan ser perceptibles desde o exterior das instalacións.

3.3.1.3.d) Clasificación de emerxencias.

Os posibles accidentes e os factores de risco clasificaranse de acordo coa súa posible gravidade.

3.3.1.3.e) Procedementos de actuación e información.

Indicaranse os procedementos de actuación e as accións que deban desenvolver-los integrantes do plan. Estableceranse fichas ou procedementos de actuación para as situacións de emerxencia previstas, tanto internas coma externas, que afecten o establecemento.

En cada suceso que poida orixinar un accidente grave, describiranse as accións e medidas que se deban adoptar para controla-la circunstancia ou acontecemento e limita-las súas consecuencias, incluíndo a descrición dos equipamentos de seguridade e os recursos dispoñibles. Neste aspecto, débese ter en conta a formación adecuada do persoal para as tarefas que hai que cumprir e a coordinación cos recursos exteriores.

Especificaranse claramente as condicións baixo as que se pode considera-la activación dunha situación de emerxencia, o seu cambio de clasificación de gravidade e as condicións para dala por concluída. Incluiranse, así mesmo, as actuacións para alertar rapidamente do incidente a autoridade responsable de pór en marcha o plan de emerxencia exterior, o tipo de información que se deberá facilitar de inmediato e as medidas para proporcionar información máis detallada a medida que se dispoña dela.

3.3.1.4 Implantación e mantemento.

3.3.1.4.a) Responsabilidades e organización.

Detallaranse a organización e asignación de responsabilidades necesarias para a implantación e mantemento do plan para cada unha das súas fases.

3.3.1.4.b) Programa de implantación.

Descríbense as etapas previstas para a implantación, tendo en conta a adecuación de deficiencias e a incorporación de medios, se é o caso, e as actuacións de formación necesarias para o seu correcto funcionamento (normas para os empregados, visitantes, grupos de mantemento, contratistas).

3.3.1.4.c) Programa de formación e adestramento.

Establecerá a programación da formación e adestramento que hai que desenvolver para garanti-la operatividade do plan, en función das misións asignadas ó persoal adscrito a este e a tódolos traballadores en xeral, incluíndo a programación e a execución de exercicios e simulacros. Por cada plan de autoprotección deberase realizar un simulacro cunha periodicidade mínima de 3 anos.

3.3.1.4.d) Programa de mantemento.

Establecerase un plan de mantemento das instalacións, de forma que manteñan unha protección e unha operatividade adecuadas en todo momento.

3.3.1.4.e) Programa de revisións.

Incluíranse os mecanismos de revisión do plan, establecendo ademais os procedementos e responsabilidades para a incorporación das melloras tecnolóxicas e as experiencias adquiridas durante a súa implantación e nas leccións aprendidas dos accidentes/incidentes ocorridos.

Artigo 4. Informe de seguridade.

4.1 Consideracións xerais.

Segundo o establecido no artigo 9 do Real decreto 1254/1999, os industriais de establecementos nos que estean presentes substancias perigosas en cantidades iguais ou superiores ás da columna 3, das partes 1 e 2, do anexo I do dito real decreto, teñen a obriga de lle facilitar á autoridade competente un informe de seguridade (IS).

O informe de seguridade deberá incluír información suficiente sobre o establecemento, o seu contorno, instalacións e substancias, co fin de lle permitir á autoridade competente coñecer-la súa finalidade, as características do lugar, as actividades e perigos intrínsecos, así como os servizos e equipamentos técnicos para un funcionamento seguro. Así mesmo, esta información debe clarificar no posible as interrelacións entre as diferentes instalacións e sistemas dentro do establecemento, tanto en canto ós servizos comúns como no que se refire á súa xestión global.

A información deberá ser suficiente para lle permitir á autoridade competente avaliar-la idoneidade dos controis. En calquera caso, pódese facer referencia a outros documentos á disposición das autoridades cando estas o soliciten.

O informe de seguridade incluírá os seguintes contidos:

Información básica para a elaboración de plans de emerxencia exterior (IBA).

Información sobre a política de prevención de accidentes graves e o sistema de xestión de seguridade.

Análise do risco.

Nos epígrafes seguintes especificanse os criterios para o desenvolvemento destes contidos.

Así mesmo, de conformidade co Real decreto 1254/1999, a autoridade competente poderalles esixir ós industriais dos establecementos nos que estean presentes substancias perigosas en cantidades iguais ou

superiores ás da columna 2 do anexo I do dito real decreto, o desenvolvemento e presentación dalgúns dos contidos do informe de seguridade, cando estea xustificado polas características específicas de vulnerabilidade dos elementos do contorno, ante a posibilidade de efecto dominó pola presenza de industrias próximas, ou polo resultado das inspeccións levadas a cabo no establecemento.

4.2 Información básica para a elaboración de plans de emerxencia exterior (IBA).

Será obrigatoria a presentación, por parte dos industriais, dunha información de carácter xeral sobre o contorno, instalacións, procesos e produtos relacionados coa actividade industrial perigosa do establecemento.

A información relativa ó contorno do establecemento será completada pola administración competente para a elaboración do plan de emerxencia exterior (PEE).

No anexo I especificase o contido detallado da información básica para a elaboración de plans de emerxencia exteriores (IBA), tanto no que se refire ás achegas por parte do industrial, como á información que debe complementala Administración competente.

4.3 Información sobre o sistema de xestión de seguridade e política de prevención de accidentes graves.

Como parte do informe de seguridade, o responsable do establecemento afectado incluírá o documento sobre a súa política de prevención de accidentes graves, así como o que describe o sistema de xestión de seguridade posto en práctica, segundo os criterios indicados no artigo 3 desta directriz.

4.4 Análise do risco.

Os obxectivos da análise do risco son identificar os accidentes graves que poidan ocorrer no establecemento, así como o cálculo das consecuencias e dos danos producidos por aqueles. Desta forma, quedarán determinados os que poden ser cualificados como accidentes de categorías 2 e 3, segundo a clasificación recollida no artigo 1 desta directriz.

A análise do risco presentará expresamente o seguinte contido*:

Identificación de perigos de accidentes graves.

Cálculo de consecuencias. Zonas de risco segundo valores limiares.

Cálculo de vulnerabilidade.

Relación de accidentes graves identificados.

Medidas de prevención, control e mitigación.

4.4.1 Identificación de perigos de accidentes graves.

Pódense definir como fontes de perigo aquelas condicións que ameazan o funcionamento seguro do establecemento ou instalación. Estas fontes débense analizar en tódalas fases de operación (posta en marcha, funcionamento normal, parada, carga/descarga, transporte no interior do establecemento, etc.).

Identificaranse os perigos de accidentes graves vinculados a:

a) Operacións, é dicir, posibles erros humanos durante estas, fallos técnicos e de funcionamento dos equipamentos, fallos de contención, parámetros do proceso fóra dos límites fixados, deficiencias na subministración de servizos, etc.

b) Sucesos externos, como impacto de actividades próximas, transporte, perigos naturais, etc.

* A este respecto pódense empregar, sen carácter vinculante, os criterios contidos nas guías técnicas sobre metodoloxías de análise de riscos, editadas pola Dirección Xeral de Protección Civil.

- c) Vixilancia, é dicir, intervencións non autorizadas.
- d) Outras causas relacionadas co deseño, construción e xestión da seguridade, como erros de deseño, procedementos operacionais, modificacións de procesos ou equipamentos inadecuadas, fallos no sistema de permisos de traballo, mantemento inapropiado, etc.

Neste punto identificaranse as posibles hipóteses accidentais e as características dos escenarios correspondentes, incluíndo unha descrición e xustificación dos principios e metodoloxía utilizados*.

Consideraranse as hipóteses accidentais e os escenarios que se poidan producir por efecto dominó, así como aquelas que teñan consecuencias ambientais e as que poidan xurdir con motivo de reaccións incontroladas.

Poderanse descartar aquelas hipóteses accidentais das que, por presentaren unha probabilidade de ocorrencia moi remota, se considere moi improbable a súa materialización. Estas hipóteses xustificaranse mediante árbores de fallos suficientemente específicas e detalladas (de conformidade co punto 4.4.4 deste artigo), apoiándose en referencias técnicas avaladas e todo iso coa aceptación da autoridade competente.

4.4.2 Cálculo de consecuencias.

O cálculo de consecuencias basearase na estimación dos valores que poidan alcanzar, espacial e temporalmente, as variables representativas dos fenómenos perigosos, incluíndo os parámetros ambientais, derivados dos accidentes graves postulados, aplicando para iso modelos de cálculo adecuados.

As metodoloxías de cálculo basearanse en modelos científica e internacionalmente aceptados.

Presentarase unha descrición e xustificación dos métodos de cálculo utilizados, incluíndo as hipóteses asumidas neles.

Consideraranse, así mesmo, aqueles accidentes que se poidan producir por efecto dominó, e os que teñan consecuencias ambientais.

Para facilita-la súa comprensión, os resultados da análise de consecuencias representarase graficamente de acordo co modelo utilizado, para cada hipótese accidental, a escala 1/5.000 ou máis detallada, indicando as zonas de intervención e de alerta de acordo cos valores limiares indicados no artigo 2 desta directriz.

4.4.3 Cálculo de vulnerabilidade.

Unha vez estimadas, para cada accidente grave, as magnitudes dos fenómenos perigosos, levarase a cabo unha análise da vulnerabilidade que estes valores supoñen para as persoas, o medio e os bens.

Para iso, empregaranse metodoloxías probabilistas do tipo Análise Probit (Probability Unit), en función da dispoñibilidade e desenvolvemento destas.

Para cada unha das hipóteses accidentais, a vulnerabilidade sobre persoas expresarase en termos de vítimas e feridos de diferente tipoloxía.

4.4.4 Análise cuantitativa de riscos (ACR).

A autoridade competente en cada caso poderá esixir unha análise cuantitativa de risco (ACR), cando así o considere oportuno, en función das circunstancias específicas do contorno, instalacións, procesos e produtos da actividade industrial, dando un razoamento xustificativo de tal requirimento e da finalidade para a que

se precisa. Unha destas finalidades pode se-la toma de decisión en materia de planificación urbanística no contorno dos establecementos afectados, de acordo co contido do artigo 12 do Real decreto 1254/1999 e artigo 6 desta directriz, e sen prexuízo do uso alternativo ou combinado doutras metodoloxías de prestixio internacional recoñecido.

A análise cuantitativa de risco (ACR) terá o seguinte contido:

1. Identificación dos sucesos iniciadores.
2. Determinación das causas e frecuencias destes sucesos iniciadores.
3. Determinación da evolución dos sucesos iniciadores ata os accidentes finais. Cuantificación das frecuencias dos sucesos accidentais finais.
4. Determinación das consecuencias letais dos accidentes finais.
5. Determinación do risco.
6. Comparación do risco cos criterios de aceptabilidade.

O obxecto da ACR consiste en determina-lo risco para as persoas no contorno dos establecementos afectados que estea relacionado coa presenza de substancias perigosas e con diversas finalidades, algunha das cales se citou anteriormente neste punto.

No capítulo 1 identificaranse os sucesos iniciadores, entendendo como tales os sucesos externos, fallos de operación, humanos ou perdas de inventarios de substancias perigosas por causas xenéricas ou específicas. Prestarase especial importancia a aqueles que a priori poidan contribuír ó risco para o exterior do establecemento.

No capítulo 2 analizaranse as causas destes sucesos e determinaranse as súas frecuencias por aplicación dos métodos máis adecuados segundo o caso (valores estándares directos, árbores de fallos, etc.).

No capítulo 3 analizarase a evolución dos iniciadores ata produci-los accidentes, segundo o tipo de substancia e as condicións do contorno. Utilizaranse para iso as técnicas máis idóneas, como por exemplo a árbore de sucesos. Mediante produto das frecuencias dos iniciadores e das probabilidades dos factores condicionantes, determinarase a frecuencia dos accidentes.

No capítulo 4 determinaranse as consecuencias letais dos accidentes, utilizando para iso os modelos de cálculo pertinentes.

No capítulo 5 incluírase un mapa de isoliñas de risco individual (definido como a probabilidade, referida a un período dun ano, de que unha persoa localizada de forma permanente nun lugar determinado e sen protección específica, sexa vítima dun accidente), determinado multiplicando, en cada punto, a frecuencia de cada accidente polas súas consecuencias letais.

No capítulo 6 compararanse as curvas de isorrisco individual obtidas cos criterios de aceptabilidade do risco fixados. A autoridade competente en cada caso fixará estes criterios que serán, en calquera caso, comparables a estándares adoptados internacionalmente.

Non embargante, poderase establecer un novo contido para o ACR sempre que estea contrastado con modelos científica e internacionalmente aceptados e de conformidade coa autoridade competente.

4.4.5 Relación de accidentes graves.

Finalmente, no IS incluírase a relación de accidentes de categorías 2 e 3, e os esquemas das árbores de sucesos que poden conducir a cada un deles.

* Para o desenvolvemento do previsto neste punto recoméndase utilizar os criterios contidos no documento Guidance on the Preparation of a Safety Report to Meet the Requirements of Council Directive 96/82/CE (SEVESO II), elaborado pola Comisión Europea.

Cando un accidente de categoría 2 ou inferior dun establecemento poida ocasionar un accidente de categoría 3 noutro establecemento contiguo, ou desencadea-la súa árbore de sucesos asociado, o organismo competente asignaralle tamén a categoría 3.

4.4.6 Medidas de prevención, control e mitigación.

Para cada un dos accidentes graves relacionados, incluírase información sobre os parámetros técnicos e salvaguardas tecnolóxicas para evitar e mitigar-las súas consecuencias, así como os procedementos previstos no plan de autoprotección para o dito suceso.

4.5 Avaliación do informe de seguridade.

A avaliación do informe de seguridade (IS) consistirá en:

Confirmar que contén os datos e información suficientes desenvolvidos neste artigo.

Determinar se cumpren os obxectivos do artigo 9 do Real decreto 1254/1999.

Os resultados desta avaliación utilizaranse para o desenvolvemento e contido das inspeccións que hai que realizar sobre o establecemento en cuestión.

4.6 Exención de contido no informe de seguridade.

Para a concesión de exencións ou limitacións ó contido dun informe de seguridade, a autoridade competente cumprirá cos criterios harmonizados que figuran no anexo IV do Real decreto 1254/99*.

En todo informe de seguridade no que a información fose limitada como resultado dunha exención, farase referencia á citada exención.

4.7 Información pública e confidencialidade.

Tal e como se recolle nos artigos 13 e 21 do Real decreto 1254/1999, a autoridade competente en cada caso garantirá que o contido do informe de seguridade considerado neste artigo estea á disposición do público.

Non embargante, poderán ter carácter confidencial aqueles contidos que afecten as situacións descritas no artigo 21 do mencionado real decreto, así como outros posibles aspectos que o industrial considere necesarios, sempre co previo acordo coa autoridade competente.

Para estes datos, os órganos competentes das diferentes administracións que os recepcionen, analicen, procesen, ou utilicen para os fins desta directriz, serán responsables da súa custodia en rexistros de información clasificada.

Así mesmo, cando exista unha exención que limita o contido do informe de seguridade, a autoridade competente garantirá o acceso á información pola que se autorizou a dita limitación. En calquera caso, a disposición desta información quedará suxeita ás restriccións en materia de confidencialidade descritas anteriormente.

Artigo 5. *Inspeccións.*

5.1 Obxectivos.

O artigo 19 do Real decreto 1254/1999 establece que os órganos competentes das comunidades autónomas deberán levar a cabo un sistema de inspeccións e medidas de control adecuadas ós establecementos afectados polo dito real decreto.

* A este respecto, recoméndanse os criterios e referencias establecidos no documento «Explicacións e directrices para a aplicación da exención establecida no punto 6 do artigo 9 da Directiva 96/82/CE», elaborado pola Comisión Europea.

Así mesmo, considérase a Recomendación do Parlamento e Consello Europeos 2001/331/EC, do 4 de abril de 2001, na que se achegan os criterios mínimos para as inspeccións ambientais nos Estados membros.

Estas inspeccións comprenderán un exame sistemático e planificado dos sistemas implantados no establecemento, tanto de natureza técnica como de organización e de xestión da seguridade, de forma que o industrial poida demostrar:

a) Que tomou as medidas adecuadas para previr accidentes graves, de acordo coas actividades realizadas no establecemento.

b) Que adoptou as medidas necesarias para limitar-las consecuencias dos accidentes graves dentro e fóra do establecemento.

c) Que os datos e a información facilitados no informe de seguridade ou en calquera outro informe ou notificación presentados, reflicten fielmente o estado de seguridade do establecemento.

d) Que estableceu programas e informou o persoal do establecemento sobre medidas de prevención, protección e actuación en caso de accidente.

5.2 Sistema de inspeccións.

5.2.1 Desenvolvemento do programa de inspección.

Os órganos competentes das comunidades autónomas desenvolverán un programa de inspeccións que terá en conta a lexislación aplicable á industria e conterá como mínimo a seguinte información:

Identificación de tódolos establecementos recollidos no programa.

Definición do período de tempo cuberto polo programa.

Relación planificada coas inspeccións para cada establecemento.

Alcance das inspeccións planificadas para cada establecemento.

Detalles de previsións e procedementos para a revisión do programa, cando se considere necesario.

Para establece-lo alcance e as prioridades de cada inspección, poderanse ter en conta a natureza e a magnitude dos riscos presentes nos establecementos e os seus antecedentes sobre situacións accidentais.

Con independencia das inspeccións programadas, as autoridades competentes levarán a cabo inspeccións nas seguintes circunstancias:

a) Para investigar denuncias referidas a riscos de accidente grave.

b) Para investigar accidentes graves, incidentes e situacións de incumprimento da normativa vixente.

5.2.2 Informe posterior a unha inspección.

Despois de cada inspección, a autoridade competente elaborará un informe. Neste reflectirase o nivel de cumprimento da normativa de accidentes graves e os resultados da avaliación dos sistemas de seguridade. O informe conterá, como mínimo:

a) Alcance da inspección e das partes do establecemento afectadas.

b) Avaliación dos sistemas inspeccionados existentes no establecemento.

c) Análise do cumprimento do industrial cos requisitos da lexislación nacional e autonómica relacionada coa normativa de accidentes graves.

d) Identificación daquelas situacións anómalas para as que sexa necesario tomar medidas correctoras, incluíndo os prazos e o plan de implantación das ditas medidas.

5.2.3 Seguimento da inspección.

Cando o informe dunha inspección reflicta a necesidade de aplicar accións correctoras, levaranse a cabo os procedementos necesarios para verifica-la implantación e efectividade das ditas accións de acordo cos prazos rexistrados no informe de inspección.

Para realizar esta verificación poderanse adoptar diversos procedementos, tales como notificacións emitidas polo industrial sobre o progreso das súas actuacións, certificados de corrección de deficiencias e/ou inspeccións de seguimento in situ.

5.3 Contido dunha inspección.

A inspección nun establecemento deberase encamiñar ós seguintes aspectos *:

1.º Comprobación de que o industrial tomou as medidas apropiadas para a prevención de accidentes graves e a limitación das súas consecuencias.

2.º Confirmación dos datos e información contida no informe de seguridade e outros informes.

3.º Confirmación de que existe unha planificación para actuación en caso de emerxencias.

5.4 Inspección posterior a un accidente grave.

Despois dun accidente grave, os órganos competentes das comunidades autónomas levarán a cabo unha inspección no establecemento e un informe desta, que conterá a información necesaria para unha análise completa do accidente nos aspectos técnicos, de organización e de xestión.

Así mesmo, os órganos competentes aseguraranse de que se adoptan as medidas paliativas necesarias e formularán recomendacións sobre futuras medidas de prevención.

Tanto a información como as leccións aprendidas dos accidentes deberán ser difundidas co obxectivo de previr accidentes similares e ser tidas en conta na revisión do programa de inspección.

5.5 Coordinación entre autoridades competentes en materia de inspeccións.

Nas inspeccións levadas a cabo nos establecementos obxecto desta directriz, estableceranse as medidas necesarias para que exista unha coordinación e cooperación adecuada entre tódalas autoridades sectoriais competentes en materia de inspeccións: calidade e seguridade industrial, hixiene e seguridade laboral, protección civil, protección do ambiente, sanidade ambiental e ordenación do territorio, entre outras, e estenderanse a tódalas fases do proceso de inspección (programación, inspección no establecemento, informe posterior e seguimento).

Estas medidas de coordinación e cooperación estableceranse tendo en conta os seguintes obxectivos:

1.º Alcanza-la máxima eficacia na execución de inspeccións.

2.º Realizar un uso optimizado e racional de recursos.

3.º Evitar conflitos en conclusións e resolucións.

4.º Facilita-las melloras nas normas e regulacións.

5.º Mellora-la transparencia entre autoridades competentes.

Como parte dos mecanismos para unha coordinación efectiva, as autoridades competentes poderán establecer:

a) Unha división clara de tarefas, con identificación das funcións e responsabilidades nos distintos aspectos das inspeccións.

b) Consultas periódicas entre as autoridades sobre aspectos relevantes das inspeccións, incluíndo instrumentos legais, políticas e procedementos.

c) Actividades de formación coordinadas.

d) Inspeccións conxuntas.

e) Procedementos específicos para tratar situacións de conflito ou contradicción; e

f) Liñas claras de comunicación que permitan o máximo intercambio de información sobre experiencias de inspeccións, tales como bases de datos compartidas, e novos desenvolvementos no campo das técnicas de inspección ou calquera outra información útil nesta materia.

Para facilita-lo intercambio de información entre autoridades competentes en materia de inspeccións de diversos ámbitos e favorecer, así mesmo, o coñecemento da evolución das inspeccións ó longo do tempo, as autoridades competentes poderán desenvolver protocolos e formatos normalizados que permitan un enfoque estruturado das inspeccións e dos informes posteriores a estas.

Artigo 6. Ordenación territorial e limitacións á radicación dos establecementos.

O artigo 12 do Real decreto 1254/1999 destaca para tódolos establecementos afectados a necesidade por parte das autoridades competentes das comunidades autónomas de teren en conta nas súas políticas de asignación do solo a implantación ou modificación dos establecementos afectados, e por outra parte, a realización de novas obras no ámbito de influencia territorial dos ditos establecementos. Así mesmo, a autoridade competente poderá esixir un dictame técnico sobre os riscos vinculados ó establecemento, con carácter previo á toma de decisións.

A necesidade de manter distancias de seguridade adecuadas, por unha parte, entre os establecementos afectados, e por outra, as zonas de vivenda, zonas frecuentadas polo público e as zonas que presenten un interese natural, deberíase integrar en todas aquelas políticas que requiran a consideración do posible uso de zonas adxacentes a estes establecementos.

Á hora de definir estas distancias de seguridade poderanse seguir diferentes métodos de avaliación, sempre a criterio da autoridade competente *.

Con carácter xeral, establécese o método baseado nas consecuencias, que avalía as que se poidan derivar dun número de sucesos accidentais concibibles, sen cuantifica-la súa probabilidade.

A autoridade competente, se o caso o require, ou a criterio do industrial, logo de acordo con aquela, poderá establece-la utilización do método baseado na avaliación do risco, no que se realiza unha análise das consecuencias dos accidentes potenciais e se estima a probabilidade de que estes ocorran.

Artigo 7. Os plans de comunidade autónoma. Plans de emerxencia exterior.

7.1 Concepto.

Os plans especiais de comunidade autónoma ante o risco de accidentes graves en establecementos nos

* Para o desenvolvemento destes aspectos poderase ter en conta o especificado no documento Guidance on Inspections as Required by Article 18 of the Council Directive 96/82/EC (SEVESO II), elaborado pola Comisión Europea.

* En relación con este artigo foi elaborado pola Unión Europea o documento Guidance on land use planning as required by Council Directive 96/82/EC (SEVESO II), servindo de instrumento de apoio na interpretación do artigo 12 do Real decreto 1254/1999.

que se encontran substancias perigosas denominaranse plans de emerxencia exterior (PEE). Estes plans establecerán as medidas de prevención e de información, así como a organización e os procedementos de actuación e coordinación dos medios e recursos da propia comunidade autónoma, doutras administracións públicas asignados ó plan e de entidades públicas e privadas co obxecto de prever e, se é o caso, mitiga-las consecuencias destes accidentes sobre a poboación, o ambiente e os bens que se poidan ver afectados.

Nos puntos seguintes deste artigo recóllense as funcións básicas e os contidos mínimos destes plans.

7.2 Funcións básicas.

Son funcións básicas dos PEE as seguintes:

- a) Determina-las zonas de intervención e alerta.
- b) Preve-la estrutura organizativa e os procedementos de intervención para as situacións de emerxencia por accidentes graves.
- c) Preve-los procedementos de coordinación co plan estatal para garanti-la súa adecuada integración.
- d) Establece-los sistemas de articulación coas organizacións das administracións municipais e defini-los criterios para a elaboración dos plans de actuación municipal daquelas.
- e) Especifica-los procedementos de información á poboación sobre as medidas de seguridade que se deban tomar e sobre o comportamento que hai que adoptar en caso de accidente.
- f) Cataloga-los medios e recursos específicos á disposición das actuacións previstas.
- g) Garanti-la implantación e mantemento do plan.

7.3 Contido mínimo dos plans de comunidades autónomas.

7.3.1 Obxecto e ámbito.

Os PEE farán consta-lo seu obxecto e ámbito de aplicación no seu contido, que, como mínimo, garantirán o cumprimento das funcións básicas recollidas no punto 7.2 deste artigo.

Deberase realizar unha descrición xeral do establecemento obxecto de planificación, así como do seu contorno xeográfico.

7.3.2 Bases e criterios.

No PEE deben estar convenientemente descritos e indicados os fundamentos científicos e técnicos en que se basea o plan, tanto no referente á identificación e valoración do risco como ó establecemento das zonas e criterios de planificación. Establecese como contido mínimo que hai que considerar, o seguinte:

- a) Xustificación e descrición da metodoloxía utilizada para a identificación do risco.
- b) Xustificación e descrición da metodoloxía utilizada para a valoración do risco.
- c) Definición das zonas obxecto de planificación.
- d) Xustificación e descrición dos criterios de planificación utilizados.

7.3.3 Zonas obxecto de planificación.

Tendo en conta os criterios de vulnerabilidade contidos no punto 2.3 do artigo 2, os valores obtidos para cada unha das variables en cada unha das hipóteses e escenarios accidentais establecidos no informe de seguridade e as consecuencias que neste se estiman para as persoas, o ambiente e os bens, estableceranse en cada un dos supostos as dúas zonas obxecto de planificación (intervención e alerta) que se definiron no artigo 2. O órgano competente poderá descartar da planificación aqueles escenarios accidentais dos que, por

presentaren unha frecuencia de ocorrencia extremadamente baixa, se considere moi improbable a súa materialización, xustificándoo convenientemente.

Débase ter presente que a definición de zonas de intervención e alerta presupón a existencia de elementos vulnerables nelas, de maneira que as áreas afectadas por un accidente que non coincidan con elementos vulnerables non requiren máis medidas de planificación que as de illamento ou sinalización.

Realizarase un inventario de elementos vulnerables (persoas, ambiente e bens) situados nas zonas. Este inventario conterá, polo menos, a natureza, a situación e a extensión de tódolos elementos vulnerables situados nas zonas obxecto de planificación.

A superposición das zonas de intervención e alerta co contido do inventario de elementos vulnerables permitirá determina-lo alcance do risco nas zonas obxecto de planificación.

7.3.4 Definición e planificación das medidas de protección.

Considéranse medidas de protección os procedementos, actuacións, medios e recursos previstos nos PEE co fin de evitar ou atenua-las consecuencias dos accidentes graves, inmediatas e diferidas, para a poboación, o persoal dos grupos de acción, as propias instalacións afectadas, o ambiente e os bens materiais.

Para a aplicación das medidas de protección, os PEE deben ter en conta os valores das magnitudes físicas, as características do medio e a poboación que se poida ver afectada e o alcance das consecuencias que definen o risco dos accidentes graves que serviron para defini-las zonas obxecto de planificación.

As medidas de protección seleccionaranse en función da súa eficacia para mitigar ou previ-los efectos adversos dos accidentes considerados no PEE, descartando as medidas superfluas e outras de resultados dúbidosos, así como aquelas medidas e procedementos de actuación que poidan ocasionar alteracións no ambiente, de acordo coa experiencia e coa práctica internacional.

7.3.4.1 Medidas de protección para a poboación.

a) Sistemas de avisos.

O sistema de avisos á poboación ten por finalidade alerta-la poboación e informala sobre a actuación máis conveniente en cada caso e sobre a aplicación doutras medidas de protección.

A alerta á poboación realizarase preferentemente mediante a instalación dunha rede de sirenas e/ou megafonía fixa. A Comisión Nacional de Protección Civil establecerá as características sonoras que deban te-los sistemas de alerta mediante sirenas co obxecto de que estes sexan iguais en todo o territorio nacional. A recepción garantirase en cada un dos municipios da zona obxecto de planificación. Poderase considera-lo uso complementario doutros sistemas de avisos, tales como avisos telefónicos masivos, medios de comunicación, megafonía móbil, etc.

Os PEE preverán a posibilidade de se dirixir á poboación a través das emisoras de radio e, se é o caso, de televisión. Estas emisoras e as súas frecuencias figurarán explicitamente no PEE e será informada delas a poboación a través das campañas de divulgación previstas na implantación do PEE.

Mediante un sistema adicional de megafonía fixa ou móbil poderase informa-la poboación das medidas de protección que sexa conveniente adoptar, así como das medidas de protección de aplicación inminente.

b) Control de accesos.

Consiste en controla-las entradas e saídas de persoas, vehículos e material das zonas obxecto de planificación, trala activación do PEE.

c) Confinamento.

Esta medida consiste no refuxio da poboación nos seus propios domicilios, ou noutros edificios, recintos ou habitáculos próximos no momento de se anunciar a adopción da medida.

Mediante o confinamento, a poboación queda protexida da sobrepresión, do impacto de proxectís, de consecuencia de posibles explosións, do fluxo de radiación térmica, en caso de incendio, e da toxicidade en caso de emisión de substancias tóxicas.

Esta medida débese complementar coas chamadas medidas de autoprotección persoal, definidas como aquelas medidas sinxelas que poden ser levadas á práctica pola propia poboación.

d) Afastamento.

O afastamento consiste no traslado da poboación desde posicións expostas a lugares seguros, xeralmente pouco distantes, utilizando os seus propios medios.

Esta medida encóntrase xustificada cando o fenómeno perigoso se atenúa rapidamente, xa sexa pola distancia ou pola interposición de obstáculos á súa propagación. Presenta a vantaxe respecto da evacuación de que a poboación trasladada é moi inferior, ó mesmo tempo que o traslado se fai cos propios medios da poboación. En consecuencia, as necesidades lóxicas da medida redúcense practicamente ás derivadas dos avisos á poboación.

Por outra parte, a utilidade da medida é nula cando o fenómeno perigoso do que se ha de protexer a poboación se atenúa lentamente.

e) Evacuación.

A evacuación consiste no traslado masivo da poboación que se encontra en posicións expostas cara a zonas seguras. Trátase dunha medida definitiva, que se xustifica unicamente se o perigo ó que está exposta a poboación é o suficientemente grande. En contrapartida, pode resultar contraproducente, sobre todo en casos de dispersión de gases ou vapores tóxicos, cando as persoas evacuadas, se o son durante o paso do penacho tóxico, poden estar sometidas a concentracións maiores que as que recibirían de permanecer nas súas residencias habituais, mesmo sen adoptaren medidas de autoprotección persoal.

f) Medidas de autoprotección persoal.

Enténdese por autoprotección persoal un conxunto de actuacións e medidas, xeralmente ó alcance de calquera cidadán, co fin de contrarrestar os efectos adversos dun eventual accidente.

A experiencia demostra que estas medidas, se ben son dunha sinxeleza extrema, resultan de grande eficacia se son aplicadas adecuadamente, constituíndo un complemento esencial das restantes medidas de protección previstas nos plans.

7.3.5 Estructura e organización do plan.

A estrutura e organización dos PEE deberá contemplar, polo menos, na súa composición e regulación, os elementos e criterios que se recollen nos subpuntos seguintes.

7.3.5.1 Dirección do plan.

No PEE establecerase de forma clara quen exerce as funcións de dirección do plan.

Nas situacións de emerxencia nas que se declare o interese nacional por concorrer algunha das circunstancias contidas no capítulo I (punto 1.2) da Norma básica de protección civil, ou cando o solicite a comunidade autónoma afectada, estas funcións serán exercidas den-

tro do correspondente comité de dirección constituído por un representante do Ministerio do Interior e polo representante da comunidade autónoma que determine o plan. O representante designado polo Ministerio do Interior dirixirá o plan de emerxencia exterior en coordinación cos órganos das comunidades autónomas e autoridades locais, nestes supostos.

A declaración desta situación correspóndelle ó ministro do Interior, ben por iniciativa propia ou por instancia da comunidade autónoma afectada ou do delegado do Goberno nesta.

Son funcións básicas da dirección do plan:

a) Declara-la activación do PEE.

b) Determina-la categoría do accidente.

c) Decidir en cada momento e co consello do comité asesor as actuacións máis convenientes para lle facer fronte á emerxencia, e a aplicación das medidas de protección á poboación, ó ambiente, ós bens e ó persoal adscrito ó PEE.

d) Determina-la información que se lle vai subministrar á poboación, durante a emerxencia, a través dos medios propios do PEE e dos de comunicación social. Inclúese aquí tanto a información destinada a adoptar medidas de protección, como a información xeral sobre o suceso.

e) Asegura-lo mantemento da operatividade do PEE.

f) Asegurar, mesmo naquelas circunstancias que non esixan a constitución do centro de coordinación operativa integrado (CECOPI), procedementos que garantan a máxima fluidez informativa á organización do plan estatal, particularmente en canto se refire ó acaecemento de accidentes, á súa posible evolución, ás súas consecuencias sobre a seguridade das persoas, ós bens e ó ambiente, e a calquera outra circunstancia que poida ser determinante no desenvolvemento da emerxencia. Para estes efectos, o centro de coordinación operativa (CECOP) da comunidade autónoma informará, no momento no que se teña noticia dun accidente grave ou dun incidente que puidese dar orixe a un accidente grave, a subdelegación do Goberno correspondente ó territorio onde estea radicado o establecemento. No caso de comunidades autónomas uniprovinciais, esta información realizaráselle á Delegación do Goberno oportuna. O CECOP da comunidade autónoma remitiralle, o antes posible, á Subdelegación do Goberno ou Delegación do Goberno pertinente a notificación aludida no protocolo que se establece no punto 7.3.6.1.

g) Asegurar que se realice a notificación, o antes posible, ó concello ou concellos afectados, tanto en caso de accidentes como doutros sucesos con efectos perceptibles capaces de causar alarma no exterior.

h) Declara-lo final da emerxencia.

7.3.5.2 Centros de coordinación.

O PEE contará cun centro de coordinación operativa (CECOP) que se instalará nun local con capacidade suficiente e co equipamento preciso para poder recibirla información sobre a situación e transmitir as decisións que corresponda aplicar que determine o director do plan de emerxencia exterior. A súa localización virá determinada no plan e terase previsto un lugar alternativo para o caso de que o primeiro non puidese ser utilizado por calquera causa.

O CECOP disporá de alimentación eléctrica redundante e un xerador auxiliar propio que garanta a súa operatividade en calquera circunstancia. Disporá tamén do material de transmisións e medios informáticos previstos para garanti-lo exercicio das súas funcións.

O CECOP recibirá en primeira instancia a notificación de accidente por parte do director da emerxencia no establecemento. A continuación, o CECOP deberá pór en práctica a secuencia de avisos e chamadas que se

establecen no PEE, así como recibi-las informacións e transmiti-las ordes do director do plan de emerxencia exterior.

Constituirase no lugar máis adecuado o posto de mando avanzado (PMA), que funcionará como centro de coordinación dos grupos de acción con comunicación permanente co director do plan de emerxencia exterior a través do CECOP. O plan determinará quen asumirá a xefatura do PMA e garantirá que conte con equipamentos de comunicacións que aseguren a comunicación co director do plan de emerxencia exterior e os xefes dos grupos de acción.

Nas situacións declaradas de interese nacional o CECOP constitúese como centro de coordinación operativa integrado (CECOPI) asumindo as funcións deste.

Tamén se considerarán como centros de coordinación os centros de coordinación municipal, que se recollen no punto 7.3.14.2, correspondente ós plans municipais.

7.3.5.3 Comité asesor.

Para asistir á dirección do plan, nos distintos aspectos relacionados con este, establecerase un comité asesor no que se incorporarán polo menos os seguintes:

Representantes da Delegación do Goberno ou Subdelegación do Goberno.

Representantes dos municipios afectados.

Representantes dos grupos de acción.

Representantes dos establecementos afectados.

Outros dos que se crea necesaria a presenza a criterio do director do plan de emerxencia exterior.

7.3.5.4 Gabinete de información.

Dependendo directamente do director do plan de emerxencia exterior, constituirase o gabinete de información. A través do dito gabinete, canalizarase toda a información ós medios de comunicación social durante a emerxencia. As súas misións básicas serán:

a) Difundi-las ordes, consignas e recomendacións dictadas polo director do plan de emerxencia exterior, a través dos medios de comunicación social previstos no PEE.

b) Centralizar, coordinar e prepara-la información xeral sobre a emerxencia, de acordo co director do plan de emerxencia exterior, e facilitárllela ós medios de comunicación social.

c) Informar sobre a emerxencia a cantas persoas ou organismos o soliciten.

d) Obter, centralizar e facilitar toda a información relativa ós posibles afectados, facilitando os contactos familiares e a localización de persoas.

7.3.5.5 Grupos de acción.

Para o desenvolvemento e execución das actuacións previstas, o PEE preverá a organización de grupos de acción, e as súas denominacións, funcións, composición e estrutura quedarán determinadas no propio plan, segundo as súas necesidades e características. A organización dos grupos garantirá o cumprimento das funcións seguintes:

a) Funcións de intervención: avaliar e combater-lo accidente, auxilia-las vítimas e aplica-las medidas de protección máis urxentes dentro da zona de intervención.

b) Funcións de seguimento e control dos fenómenos perigosos:

1.ª Avaliar e adopta-las medidas de campo pertinentes no lugar do accidente para coñece-la situación real, en cada momento, do establecemento.

2.ª Segui-la evolución do accidente e das condicións ambientais.

3.ª Realizar, na medida do posible e a partir dos datos do establecemento, dos datos ambientais, dos datos meteorolóxicos e de calquera outro dato dispoñible, unha avaliación da situación e da súa previsible evolución.

4.ª Recomendarlle ó director do plan de emerxencia exterior as medidas de protección máis idóneas en cada momento para a poboación, o ambiente, os bens e os grupos de acción.

5.ª Tódolos demais aspectos relacionados co seguimento e control dos fenómenos perigosos.

c) Funcións sanitarias:

1.ª Prestar asistencia sanitaria de urxencia ós feridos que eventualmente se puidesen producir na zona de intervención.

2.ª Proceder á clasificación, estabilización e evacuación daqueles feridos que, pola súa especial gravidade, así o requiran.

3.ª Coordina-lo traslado de accidentados ós centros hospitalarios receptores.

4.ª Organiza-la infraestrutura de recepción hospitalaria.

5.ª Tódolos demais aspectos relacionados coa actuación sanitaria (sanidade ambiental, identificación de vítimas, etc.).

d) Funcións loxísticas, de apoio, seguridade cidadá e control de accesos:

1.ª Prover tódolos medios que a dirección do plan e os grupos de acción necesiten para cumpri-las súas respectivas misións, e mobiliza-los citados medios para cumprir coa finalidade global do PEE.

2.ª Desenvolver e executa-las actuacións tendentes a garanti-la seguridade cidadá e o control de accesos.

3.ª Executa-los avisos á poboación durante a emerxencia.

4.ª Establecer e garanti-las comunicacións do plan.

5.ª Todos aqueles aspectos relacionados coa loxística, o apoio ós actuantes e a poboación afectada, a seguridade cidadá e o control de accesos.

7.3.6 Operatividade do PEE.

7.3.6.1 Criterios e canles de notificación do accidente.

O director da emerxencia no establecemento, no que ocorra un accidente clasificado como de categoría 1, 2 e 3, notificarallo urxentemente ó CECOP do plan.

Para a notificación utilízase o medio máis rápido que se teña á disposición. Nos casos en que o medio utilizado non permita o rexistro, a notificación duplicarase por outro medio no que quede constancia da súa realización. Contemplarase ademais a existencia dun medio alternativo que se utilizará só no caso de que falle o principal. A descrición dos medios que se van utilizar debe ser recollida de forma clara no PEE.

O PEE establecerá o protocolo que se vai utilizar para a notificación e que ademais deberá ser incorporado ó plan de autoprotección dos establecementos correspondentes. O modelo que se utilice debe conter como mínimo a seguinte información:

Nome do establecemento.

Categoría do accidente.

Instalación onde ocorreu e instalacións afectadas ou que se poden ver afectadas por un posible efecto dominó. Substancias e cantidades involucradas.

Tipo de accidente (derramamento, fuga, incendio, explosión, etc.).

Consecuencias ocasionadas e que previsiblemente se poidan causar.

Medidas adoptadas.

Medidas de apoio exterior necesarias para o control do accidente.

Aqueles sucesos que, sen seren un accidente grave, produzan efectos perceptibles no exterior susceptibles de alarma-la poboación (ruídos, emisións, probas de alarmas, prácticas de extinción de incendios, etc.), serán notificados utilizando os mesmos medios empregados nos accidentes e utilizando un modelo de notificación que establecerá o PEE.

7.3.6.2 Criterios de activación do plan de emerxencia exterior.

Tal como se indicou no punto anterior, no CECOP recíbese a notificación procedente dos establecementos afectados polo accidente.

En función da categoría do accidente, o director do plan de emerxencia exterior procede á activación do PEE. Este activarase sempre que o accidente sexa de categoría 2 ou 3. O nivel de resposta determinarao o director do plan de emerxencia exterior de acordo coas características e evolución do accidente.

Os accidentes de categoría 1 non xustifican a activación do PEE. Naquelas situacións en que os efectos do accidente sexan perceptibles pola poboación, a actuación do PEE limitarase a un labor de información.

O director da emerxencia no establecemento pode solicitar, a través do CECOP, axuda exterior sen que se active o PEE se a magnitude ou natureza do accidente o xustifican.

Desde o punto de vista de afectación ó ambiente, os plans de emerxencia activaranse unicamente cando se prevexa que, por causa dun accidente grave, se poida producir unha alteración grave do ambiente a severidade da cal esixa a aplicación inmediata de determinadas medidas de protección.

7.3.7 Procedementos de actuación do plan de emerxencia exterior.

O PEE conterá como mínimo procedementos de actuación ben definidos tanto no referente ós avisos do CECOP para a activación dos integrantes do plan como sobre a actuación dos distintos grupos de acción de acordo cos criterios expostos a continuación.

7.3.7.1 Alerta do persoal adscrito ó plan de emerxencia exterior.

O PEE conterá os procedementos para a súa activación.

No posible, as chamadas realizaranse en paralelo co obxecto de que a activación do PEE e a constitución dos grupos de acción se faga o máis rapidamente posible.

Unha vez constituídos os grupos de acción, estes póñense en funcionamento, seguindo as directrices definidas nos seus procedementos de actuación.

7.3.7.2 Actuación desde os primeiros momentos da emerxencia.

Desde os primeiros momentos da emerxencia e ata a activación completa do plan constituirase no lugar máis adecuado o posto de mando avanzado, que será a base de coordinación de tódolos medios que se encontren facendo fronte á emerxencia.

A xefatura do posto de mando avanzado estará definida no plan. O plan poderá preve-los criterios de suplencia da dita xefatura nos primeiros momentos, e no seu defecto será o director do plan de emerxencia exterior o que determine quen realiza estas funcións ata a prevista incorporación do xefe do posto de mando avanzado designado no plan.

7.3.7.3 Actuación dos grupos de acción.

A actuación de cada un dos grupos de acción estará claramente definida para cada establecemento, hipótese

accidental e o seu correspondente escenario en convenientes procedementos de actuación. Estes procedementos de actuación, sempre que se poida, poderanse agrupar naqueles supostos en que se prevexa que as pautas de actuación coincidan.

7.3.7.4 Coordinación dos grupos de acción. Posto de mando avanzado.

O CECOP coordinará as actuacións dos diversos grupos de acción a través do posto de mando avanzado co fin de optimiza-lo emprego dos medios, humanos e materiais dispoñibles.

7.3.7.5 Seguimento do desenvolvemento do suceso. Fin da emerxencia.

Os responsables dos distintos grupos de acción, a través do xefe do posto de mando avanzado, aconsellarán ó director do plan de emerxencia exterior sobre as medidas necesarias en cada momento para mitiga-los efectos de accidentes maiores. Para tal fin poderase utilizar un sistema informático asociado, as recomendacións e predicións do cal deberán ser contrastadas con observacións sobre o terreo.

Así mesmo, estas persoas asesorarán o director do plan de emerxencia exterior sobre a conveniencia de decreta-lo fin da situación de emerxencia, coa correspondente desactivación do PEE.

7.3.8 Información á poboación durante a emerxencia.

O PEE conterá toda aquela información útil para que a poboación adopte unha conducta adecuada durante as emerxencias. O PEE determinará o criterio de colaboración co industrial ou industriais do establecemento ou establecementos sobre os que se aplica, co obxecto de asegurar que as persoas que se poidan ver afectadas reciban a información sobre o risco a que están expostos, os sistemas de aviso establecidos, as medidas de seguridade que debe tomar e sobre o procedemento que hai que adoptar en caso de accidente. Estas instrucións á poboación recolleranse para cada hipótese e escenario accidental en convenientes procedementos de actuación. Estes procedementos de actuación poderanse agrupar naqueles supostos en que se prevexa que as pautas de actuación coincidan *.

7.3.9 Catálogo de medios e recursos.

O PEE contará cunha base de datos sobre medios e recursos utilizables. Esta base de datos reunirá toda a información posible sobre estes e como mínimo conterá información sobre a súa localización no territorio, dispoñibilidade en condicións de emerxencia, procedemento de mobilización e a súa titularidade.

Os códigos e termos que se utilizarán nesta catalogación serán os elaborados pola Comisión Nacional de Protección Civil.

Nesta base non poderán figura-los medios ou recursos das Forzas Armadas, nin das Forzas e Corpos de Seguridade do Estado.

Para a correcta aplicación do PEE considérase que este debe contar ou proverse mediante un adecuado programa de dotación e/ou mellora que hai que desenvolver durante a súa implantación dos seguintes medios:

Sistemas de adquisición e transmisión de datos meteorolóxicos e sobre contaminantes.

Sistemas e tratamento de datos.

Sistemas de avisos á poboación.

Sistemas de comunicacións.

* Para o establecemento da estratexia para a elaboración desta información á poboación no marco dos PEE cóntase coa axuda dos criterios contidos na Guía para a Comunicación de Riscos Industriais Químicos e Plans de Emerxencia, editada pola Dirección Xeral de Protección Civil.

Medios específicos para os grupos de acción e outros integrantes do plan.

Outros medios de uso excepcional, se fosen necesarios.

7.3.10 Implantación do plan de emerxencia exterior.

Enténdese por implantación do PEE a realización daquelas accións que o plan prevé como convenientes para progresar na eficacia da súa aplicación durante o seu período de vixencia. O programa e contido destas actuacións deben estar claramente definidos no propio PEE e como mínimo contemplará os seguintes:

Programas de dotación e/ou mellora de medios e recursos.

Programas de formación continua ós integrantes dos grupos de acción.

Programas de información á poboación.

7.3.11 Mantemento do plan de emerxencia exterior.

Enténdese por mantemento do PEE o conxunto de accións encamiñadas a garantir que os procedementos de actuación previstos nel son plenamente operativos, así como a súa actualización e adecuación a modificacións futuras no ámbito territorial obxecto de planificación. O PEE especificará os procedementos para o mantemento da súa operatividade.

Neste sentido, o mantemento da operatividade do plan contará con:

Comprobacións periódicas.

Exercicios de adestramento.

Simulacros.

Avaliación da eficacia da información á poboación.

Revisións do PEE e procedemento de distribución destas.

O director do plan de emerxencia exterior promoverá as actuacións necesarias para o mantemento da súa operatividade. En concreto, establecerá unha planificación de actividades que se deben desenvolver, tanto no que se refire a comprobacións e carencias, simulacros e exercicios, como no que atinxe á divulgación dos PEE á poboación e á avaliación da familiarización desta coas medidas de protección persoal.

Considerarase polo tanto necesario establecer como mínimo as seguintes accións para o mantemento do PEE.

7.3.11.1 Comprobacións periódicas.

Unha comprobación consiste na verificación do perfecto estado de uso dun equipamento adscrito ó PEE. Estas comprobacións realizaranse periodicamente, de acordo co programa establecido polo director do plan de emerxencia exterior e coas recomendacións do subministrador do equipamento.

O persoal ó uso do cal se destine o equipamento comprobado será responsable da realización da verificación operativa, así como do mantemento dun rexistro no que fará constar as comprobacións efectuadas e calquera incidencia que se producise nelas. O plan debe establecer a periodicidade mínima das comprobacións.

7.3.11.2 Exercicios de adestramento.

Un exercicio de adestramento consiste na alerta de unicamente unha parte do persoal e medios adscritos ó PEE. Enténdese máis como unha actividade tendente a familiarizar os participantes cos equipamentos e técnicas que deben utilizar en caso de accidente grave.

Os responsables, en cada caso, do persoal e os medios prepararán de acordo co plan anual de actividades un exercicio no que os seus participantes deban empregar todos ou parte dos medios necesarios en caso de accidente.

O exercicio realizarase na data e hora especificadas, procedéndose a continuación á avaliación da eficacia

das actuacións. Tralo exercicio, os participantes intercambiarán impresións e suxestións con obxecto de melloraren a operatividade do PEE. Aquelas que, a xuízo do director do plan de emerxencia exterior, puidesen constituír unha mellora substancial serán incorporadas ó PEE tan pronto como sexa posible.

7.3.11.3 Simulacros.

Un simulacro consiste na activación simulada do PEE na súa totalidade con obxecto de avaliar a súa operatividade respecto ás prestacións previstas e de tomar as medidas correctoras pertinentes ou de revisar o plan. Deberanse establecer no plan os procedementos para a súa execución e avaliación.

Deberase realizar un simulacro por PEE para cada revisión. O tempo transcorrido entre dous simulacros non poderá supera-los 3 anos.

7.3.11.4 Avaliación da eficacia da información á poboación.

Con posterioridade ás campañas de información entre a poboación, o organismo competente realizará unha avaliación da súa eficacia, co obxecto de mellorar as actuacións futuras.

7.3.11.5 Revisións do plan de emerxencia exterior e procedementos de distribución destas.

Establecerase un período de tempo máximo entre revisións para os PEE que non poderá supera-los tres anos. Ademais, considerarase a conveniencia de facer a revisión con anterioridade ó vencemento do dito período cando así o aconsellen os resultados dos exercicios e simulacros, a evolución das tendencias en avaliar e combater accidentes maiores, as modificacións nos establecementos, alteracións nos servizos intervinientes ou calquera outra circunstancia que altere substancialmente a eficacia na súa aplicación.

Deberase contar cun sistema de distribución das revisións que garanta que estas cheguen a tódolos participantes do plan.

7.3.12 Exencións de elaboración do plan de emerxencia exterior.

A autoridade competente na comunidade autónoma poderá decidir, á vista da información contida no informe de seguridade, que non se elabore o PEE, sempre e cando se demostre que a repercusión dos accidentes previstos no informe de seguridade non ten consecuencias no exterior.

7.3.13 Aprobación e homologación dos plans de comunidades autónomas.

Os plans elaborados, ademais de seren aprobados polos organismos competentes das comunidades autónomas, deben ser homologados pola Comisión Nacional de Protección Civil.

A homologación ten por obxectivo asegurar que os plans se adecuan ós contidos recollidos neste artigo.

7.3.14 Os plans de actuación municipais.

Os plans de actuación municipal basearanse nas directrices do plan de emerxencia exterior, en canto á identificación do risco, análise de consecuencias, zonas obxecto de planificación, medidas de protección á poboación e actuacións previstas. Estes plans forman parte dos PEE e deberán ser homologados pola Comisión de Protección Civil da comunidade autónoma.

Os plans de actuación municipal adaptaranse ás características específicas de cada municipio no que respecta á demografía, urbanismo, topografía e aspectos socioeconómicos.

7.3.14.1 Funcións básicas.

O principal obxectivo dos plans de actuación municipal será o da protección e información á poboación.

Nese sentido, as principais misións das actuacións municipais serán as seguintes:

- a) Apoio e integración, se é o caso, nos grupos de acción previstos no PEE.
- b) Colaboración na posta en marcha das medidas de protección á poboación no marco do plan de emerxencia exterior e baixo a dirección deste.
- c) Colaboración na aplicación do sistema de avisos á poboación por requirimento do director do plan de emerxencia exterior e baixo a dirección deste.
- d) Colaboración na difusión e divulgación entre a poboación afectada do PEE.

7.3.14.2 Contido mínimo dos plans de actuación municipal.

Os plans de actuación municipal presentarán, como mínimo, o seguinte contido:

- a) Estructura e organización de medios humanos e materiais.
- b) Coordinación entre o plan de actuación municipal e o PEE, a través dun centro de coordinación municipal.
- c) Descrición do municipio. Demografía e cartografía actualizadas. Vías de comunicación.
- d) Análise das características das zonas obxecto de planificación en cada municipio.
- e) Definición das medidas de protección específicas para cada municipio, con especial consideración para as referidas ós grupos críticos de poboación, e dos edificios que os poden albergar, tales como escolas, hospitais, residencias de anciáns, etc.
- f) Rutas principais e os procedementos de evacuación, se é o caso.
- g) Identificación dos lugares de confinamento e/ou aloxamento para a poboación afectada, se é o caso.
- h) Procedementos de actuación.
- i) Programas de información e capacitación (PIC), de acordo coas directrices do PEE.
- j) Programa de exercicios e simulacros.
- k) Revisións periódicas do plan de actuación municipal e a súa distribución.

Artigo 8. *O plan estatal de protección civil fronte ó risco de accidentes graves en determinados establecementos con substancias perigosas.*

8.1 Concepto.

O plan estatal establecerá a organización e os procedementos de actuación daqueles recursos e servizos do Estado que sexan necesarios para asegurar unha resposta eficaz do conxunto das administracións públicas, ante situacións de emerxencia por accidente grave, nas que estea presente o interese nacional, así como os mecanismos de apoio ós plans de comunidades autónomas nos supostos que o requiran.

8.2 Funcións básicas.

Son funcións básicas do plan estatal as seguintes:

- a) Preve-la estrutura organizativa que permita a dirección e coordinación do conxunto das administracións públicas, en situacións de emerxencia por accidentes graves, nas que estea presente o interese nacional.
- b) Preve-los mecanismos de achega de medios e recursos estatais de intervención para aqueles casos en que os previstos nos plans correspondentes se manifesten insuficientes, a través do comité estatal de coordinación.

c) Prever procedementos de coordinación para apoio supraautonómico, naqueles casos en que do informe de seguridade se poidan derivar danos fóra dos límites da comunidade autónoma onde estea situado o establecemento.

d) Establecer e mante-lo catálogo nacional de medios e recursos para emerxencias por accidentes graves.

e) Preve-los mecanismos de solicitude e recepción de axuda internacional para paliar-los efectos de accidentes graves.

f) Establece-los plans de coordinación e apoio e os sistemas de información necesarios en emerxencias producidas por accidentes graves.

8.3 Contido mínimo do plan estatal.

O plan estatal deberase axustar ós requisitos que se formulan nos puntos seguintes:

8.3.1 Obxecto e ámbito.

O obxecto do plan estatal será establece-la organización e os procedementos que permitan o eficaz desenvolvemento das funcións enumeradas no punto 8.2.

O ámbito do plan abranguerá a totalidade do territorio nacional.

8.3.2 Dirección e coordinación de emerxencias.

O plan estatal especificará para cada comunidade autónoma a autoridade ou autoridades que, en representación do Ministerio do Interior, formarán parte do comité de dirección que para cada caso se poida constituir e que exercerá a dirección do conxunto das administracións públicas para lles facer fronte ás emerxencias que se declaren de interese nacional.

Así mesmo, ós ditos representantes do Ministerio do Interior corresponderalles, por solicitude do representante da comunidade autónoma no comité de dirección, ordenar ou promover-la incorporación de medios de titularidade estatal non asignados previamente ó plan de comunidade autónoma cando resulten necesarios para o apoio das actuacións deste. Os medios e recursos asignados ó plan de comunidade autónoma mobilizaranse de acordo coas normas previstas na súa asignación.

Nos casos en que se autorice a intervención de unidades militares para lle facer fronte á situación de emerxencia, incorporárase ó comité asesor un representante do Ministerio de Defensa.

A Dirección Xeral de Protección Civil, en relación cos órganos da Administración do Estado que en cada caso corresponda, coordinará as medidas que se vaian adoptar en apoio ós centros de coordinación operativa integrados (CECOPI) que o requiran, cando para iso teñan que ser empregados medios e recursos de titularidade estatal situados fóra do ámbito territorial daqueles.

A Dirección Xeral de Protección Civil coordinará, así mesmo, en apoio dos CECOPI que o soliciten, a achega de medios polas administracións doutras comunidades autónomas ou por entidades locais non pertencentes ó ámbito territorial da comunidade autónoma afectada.

A solicitude de axuda internacional, cando sexa previsible o esgotamento das posibilidades de incorporación de medios estatais, será efectuada pola Dirección Xeral de Protección Civil, de acordo cos procedementos establecidos para a aplicación da Resolución do Consello das Comunidades Europeas, do 8 de xullo de 1991, sobre mellora da asistencia recíproca entre estados membros, en caso de catástrofes naturais ou tecnolóxicas, e dos convenios bilaterais e multilaterais, subscritos por España, en materia de protección civil.

8.3.3 Comité estatal de coordinación.

1. Constituirase un comité estatal de coordinación (CECO), adscrito ó Ministerio do Interior, coa seguinte composición:

Presidente: o director xeral de Protección Civil.

Vocais: un representante de cada un dos órganos seguintes:

Instituto de Toxicoloxía.

Dirección Xeral de Saúde Pública.

Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental.

Dirección Xeral da Policía.

Dirección Xeral da Garda Civil.

Dirección Xeral de Política de Defensa.

Departamento de Infraestrutura e Seguimento para Situacións de Crise.

Secretario: o subdirector xeral de Plans e Operacións da Dirección Xeral de Protección Civil.

Cando as circunstancias o requiran, poderán asistir representantes de calquera órgano da Administración xeral do Estado, empresas, entidades, organismos e asociacións que polos seus coñecementos sobre a materia se estimase conveniente. Estes representantes asistirán ás reunións en calidade de expertos, con voz pero sen voto.

2. Serán funcións do CECO as seguintes:

1.ª Coordina-las medidas que se vaian adoptar para a mobilización dos medios e recursos que, situados fóra do ámbito territorial da comunidade autónoma en que se producise o accidente, resulten necesarios para a atención da situación de emerxencia, cando esta fose declarada de interese nacional ou cando circunstancias de excepcional gravidade o requiran.

2.ª Apoiar e dar asesoramento técnico cando sexa requirido polo comité de dirección formado en cada caso, mantendo un contacto directo co CECOP activado.

3.ª Coordina-la actuación dos apoios exteriores de carácter internacional en caso de seren requiridos.

4.ª Realizar estudos, informes e propostas para a elaboración do plan estatal e as súas sucesivas revisións.

5.ª Analizar e valorar con periodicidade anual o estado organizativo e de operatividade do plan estatal, así como os sistemas de coordinación cos plans das comunidades autónomas, co obxecto de propo-las melloras que resulten necesarias.

3. Sen prexuízo das particularidades previstas nesta directriz básica, o réxime xurídico e de actuación do CECO axustarase ó disposto no capítulo II do título II da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

8.3.4 Plans de coordinación e apoio.

Para a súa aplicación en emerxencias de interese nacional ou en apoio dos plans de comunidades autónomas, no plan estatal quedarán estruturados os plans de actuación seguintes:

Plan de apoio operativo a través dos grupos NBQ da Administración estatal.

Plan de coordinación e apoio sanitario.

Procedementos de coordinación e apoio ós plans de comunidades autónomas, para establecementos que poidan causar accidentes graves fóra da propia comunidade autónoma ou da fronteira do noso país.

Na organización destes plans de actuación poderanse integrar, ademais de servizos, medios e recursos de titularidade estatal, os que fosen incluídos nos plans de comunidades autónomas e de actuación de ámbito local para o desempeño das mesmas actividades, así como os dispoñibles por outras entidades públicas e privadas.

8.3.5 Sistema de información toxicolóxica.

No plan estatal establecerase a organización e os procedementos que permitan facilitar información, o máis inmediatamente posible, acerca das características toxicolóxicas e outros parámetros indicativos da perigosidade das substancias involucradas en accidentes, e que poida servir para orienta-las actuacións dos servizos de intervención nas situacións de emerxencia que se poidan presentar.

Formarán parte do dito sistema de información o Instituto de Toxicoloxía e a Rede nacional de vixilancia, inspección e control de produtos químicos da Dirección Xeral de Saúde Pública, en coordinación coa Dirección Xeral de Protección Civil. Poderán formar parte, así mesmo, do mencionado sistema de información, nas condicións que se determinen no plan estatal, todas aquelas entidades, públicas e privadas que, en virtude das actividades que desempeñan, poidan proporcionar datos útiles para os fins anteriormente sinalados *.

8.3.6 Sistema de asesoramento e apoio técnico.

a) A través da aplicación informática "AIDA" de axuda á interpretación do anexo I do Real decreto 1254/1999. Concibida pola Dirección Xeral de Protección Civil coa finalidade de facilita-la interpretación do ámbito de aplicación do Real decreto 1254/1999, ós órganos competentes das distintas administracións públicas, ós industriais responsables dos establecementos a que se refire o citado real decreto, así como a outros usuarios interesados, proporcionándolles información acerca de se está ou non afectado o establecemento en cuestión, así como das obrigas que deben cumprir en función das cantidades de substancias perigosas declaradas en cada caso.

b) A través de acordos con principais asociacións e federacións industriais.

8.3.7 Sistema de información xeral.

A Dirección Xeral de Protección Civil disporá dun sistema que promova a difusión e intercambio da información obtida ben a través dos órganos competentes das comunidades autónomas, ben dos órganos competentes da Comisión Europea ou outros organismos, en relación co desenvolvemento do Real decreto 1254/1999, así como coa Directiva 96/82/CE e as súas sucesivas modificacións.

8.3.8 Catálogo nacional de medios e recursos.

A Dirección Xeral de Protección Civil establecerá unha base de datos sobre medios e recursos estatais, dispoñibles para a súa actuación en casos de emerxencia por accidentes graves, así como acerca dos que integren os plans de coordinación e apoio previstos nesta directriz básica.

8.4 Órganos integrados de coordinación entre o plan estatal e os plans de comunidades autónomas.

Cando a emerxencia orixinada por un accidente grave sexa declarada de interese nacional ou cando o solicite a comunidade autónoma afectada, as funcións de dirección e coordinación serán exercidas dentro dun comité de dirección a través do centro de coordinación operativa (CECOP) que corresponda, quedando constituído para estes efectos como centro de coordinación operativa integrado (CECOPI).

* Como guía de consulta haberá que ter en conta a publicación «Manual de fichas toxicolóxicas de emerxencia das substancias incluídas no anexo I da Directiva 96/82/CE (SEVESO II)», publicada polo Instituto de Toxicoloxía e a Dirección Xeral de Protección Civil en 1998.

O comité de dirección estará formado por un representante do Ministerio do Interior e un representante da comunidade autónoma correspondente, e contará para o desempeño das súas funcións coa asistencia dun comité asesor e cun gabinete de información.

No comité asesor integraranse representantes dos órganos das diferentes administracións, así como os técnicos e expertos que en cada caso considere necesarios o comité de dirección.

O representante do Ministerio do Interior dirixirá as actuacións do conxunto das administracións públicas cando a emerxencia sexa declarada de interese nacional, de conformidade co establecido no capítulo XI, punto 9, da Norma básica de protección civil, en coordinación cos órganos competentes das comunidades autónomas e autoridades locais nestes supostos. Para estes efectos, terá que se preve-la posibilidade de que ante aquelas emerxencias que o requiran o comité de dirección sexa de ámbito provincial.

8.5 Asignación de medios e recursos de titularidade estatal a plans de comunidade autónoma e a plans de ámbito local.

As normas para a asignación de medios e recursos de titularidade estatal ós plans de comunidades autónomas e de actuación de ámbito local, ante o risco de accidentes graves, serán as aprobadas polo Acordo do Consello de Ministros, do 6 de maio de 1994, sobre criterios de asignación de medios e recursos de titularidade estatal ós plans territoriais de protección civil, publicado por Resolución do 4 de xullo de 1994, da Secretaría de Estado do Interior, no "Boletín Oficial del Estado" do 18 de xullo de 1994.

8.6 Aprobación do plan estatal.

O plan estatal será aprobado polo Goberno, por proposta do ministro do Interior, logo de informe da Comisión Nacional de Protección Civil.

ANEXO I

Contido da información básica

O contido da información básica (IBA) á que fai referencia o artigo 4 desta directriz será o que se especifica a continuación.

A. Información sobre a zona de influencia.

Ten por obxecto a descrición das características xeográficas, xeolóxicas, ecolóxicas, meteorolóxicas, demográficas e de edificacións, usos e equipamentos da zona de influencia do establecemento, necesarias para a elaboración do PEE.

A.1 Información e datos que terá que achega-lo industrial.

A.1.1 Xeografía.

a) Localización do establecemento, indicando a súa lonxitude e latitude redondeadas ó segundo arco máis próximo e as súas coordenadas UTM. Así mesmo, indícarase o municipio ou calquera outra división política necesaria, así como a relación do establecemento con respecto a calquera elemento notable, natural ou obra humana (como ríos ou lagos).

b) Mapa do contorno do establecemento nunha escala conveniente que conteña, como mínimo:

1.º Demarcación dos límites de propiedade da instalación industrial e indicación da súa superficie.

2.º Situación e orientación das principais estruturas da instalación industrial, debidamente identificadas.

3.º Indicación do norte xeográfico.

4.º Estradas, liñas de ferrocarril e correntes de auga que atravesen a zona.

A.1.2 Topografía.

Incluirase un plano topográfico a escala 1/10.000 ou superior, onde se indiquen as curvas de nivel cunha equidistancia adecuada. Polo menos un punto do mapa estará indicado no sistema de coordenadas UTM.

A.2 Información e datos que terá que complementa-la Administración competente.

Refírense basicamente á descrición e localización dos elementos vulnerables presentes na zona de influencia.

A.2.1 Demografía.

a) Poboación residente na zona de influencia, determinada a partir dos estudos de análise de consecuencias, considerándose para iso a situación máis desfavorable. Reflectiranse sobre mapa, a escala adecuada, as acumulacións de poboación, tales como poboacións, cidades, etc., existentes en círculos concéntricos arredor do establecemento. Os datos de poboación incluída en cada unha das zonas recolleranse en forma de táboa.

b) Se na zona de influencia existen fluxos de poboación itinerante significativos, faranse constar estes nos mapas e táboas demográficas.

A.2.2 Elementos de valor histórico, cultural ou natural.

Situación e breve descrición dos elementos de valor histórico, cultural ou natural na zona de influencia.

A.2.3 Rede viaria.

Indicación das vías de comunicación (estradas, ferrocarrís, canles, portos, etc.), situados na zona de influencia, resaltando aqueles que teñan especial importancia en canto á súa densidade de tráfico.

A.2.4 Xeoloxía.

a) Descrición da natureza do terreo no lugar do establecemento e no seu contorno, ademais da tipoloxía do solo, que se reflectirán en mapas xeolóxicos a unha escala adecuada.

b) Localización do medio acuífero da zona, ata unha profundidade adecuada segundo o risco.

c) Estimación do caudal transportado polo acuífero, grao de explotación, así como puntos de bombeo e os seus usos.

A.2.5 Hidroloxía.

a) Características fisicoquímicas, biolóxicas e hidrolóxicas xerais dos leitos de auga situados na zona de influencia.

b) Réximes típicos dos citados leitos e, se é o caso, indícaranse as variacións estacionais significativas.

A.2.6 Usos da auga e dos solos.

Sobre os planos topográficos, a escala conveniente, deberase indicar na zona de influencia:

1.º Perímetro do establecemento.

2.º Clasificación oficial dos tipos de solo (industrial, urbano, urbanizable...), de acordo cos plans de ordenación existentes.

3.º Zonas residenciais, industriais, comerciais, agrícolas, gandeiras, recreativas ou calquera outro tipo de instalación pública.

4.º Situación das edificacións e estruturas máis próximas ó establecemento industrial, incluíndo unha breve descrición daquelas dedicadas á concentración de público, regular ou ocasional, así como das de maior vulnerabilidade, tales como colexios, residencias, centrais telefónicas, etc.

5.º Localización e usos das fontes de auga.

A.2.7 Ecoloxía.

Breve descrición na zona de influencia da flora, fauna, zonas forestadas, unidades de paisaxe, etc., con especial énfase naquelas especies que debido ó seu indubidable valor biolóxico poidan ser susceptibles de impacto por accidente industrial.

A.2.8 Meteoroloxía.

a) Información respecto ás frecuencias anuais da velocidade do vento e da súa dirección, e da categoría de estabilidade atmosférica (resaltando as situacións de inversión térmica). A velocidade do vento quedará definida en 4 clases e a dirección en 8 sectores. En canto á estabilidade, utilizarase a clasificación de Pasquill en sete categorías.

- b) Estatística sobre pluviometría do lugar.
- c) Estatística sobre outros meteoros de interese.

A.2.9 Rede de asistencia sanitaria.

Incluirase un inventario dos centros asistenciais situados no ámbito territorial do establecemento e da zona de influencia, con indicación da súa capacidade e, se é o caso, das súas especialidades.

A.2.10 Rede de saneamento.

Descríbanse brevemente as principais características dos seguintes equipamentos, situados na zona de influencia:

- Rede de sumidoiros.
- Rede de subministración de auga.
- Sistemas de depuración (se os houber).
- Vertedoiros (controlados, incontrolados).
- Outros que se consideren necesarios.

A.2.11 Outros servizos públicos.

Descrición xeral dos principais servizos, na zona de influencia, que se puidesen ver afectados polas consecuencias dun accidente, tales como:

- Subministración eléctrica.
- Subministración de gas.
- Instalacións telefónicas.

A.2.12 Instalacións singulares.

Indícaranse as características principais e a localización daquelas instalacións, situadas na zona de influencia, que posúan un carácter estratéxico ou risco potencial considerables, tales como:

- Instalacións de alta tensión.
- Centrais nucleares e centrais térmicas.
- Gasolineiras, etc.

B. Información sobre o polígono industrial.

Esta información será aplicable naqueles casos nos que o establecemento en cuestión forme parte dun polígono industrial, e conterà a súa descrición, o seu censo industrial e os pactos de axuda mutua existentes entre industriais.

Esta documentación será elaborada conxunta e solidariamente por tódolos industriais que forman parte do polígono e, polo tanto, será común para todos eles.

Para as industrias de nova instalación, o industrial achegará só os datos específicos complementarios que teña que lles engadir ós definidos anteriormente.

B.1 Plano de implantación.

Presentarase un plano (ou planos) de implantación do polígono, a escala comprendida entre 1/2.000 e 1/5.000. Se se describe o polígono mediante unha colección de planos conterà toda a información solicitada. Cando se trate de planos parciais, todos terán a mesma

escala (comprendida entre as indicadas). Neste caso, incluírase tamén un plano de conxunto, a escala inferior, mesmo cando non conteña unha información tan detallada. No plano (ou planos) de implantación sinalaranse expresamente os valores seguintes:

- a) Curvas de nivel, a unha distancia adecuada.
- b) Límites e identificación dos establecementos que o integran.
- c) Accesos de entrada e saída do polígono:
 - 1.º Estradas.
 - 2.º Camiños.
 - 3.º Vías férreas.
 - 4.º Zonas portuarias.
- d) Barreiras naturais e artificiais:
 - 1.º Gabias e canles (largo, profundidade).
 - 2.º Valos e muros (altura, características).
 - 3.º Edifícios de control nos accesos.
 - 4.º Outros.
- e) Redes de tubos de interconexión entre establecementos, indicando:
 - 1.º Fluído transportado.
 - 2.º Caudal, presión e temperatura.
 - 3.º Puntos de posible illamento (válvulas, estacións de bombeo, etc.)
 - 4.º Diámetro.
 - 5.º Situación (aéreas, subterráneas, a ceo aberto) e elevación.
- f) Sismicidade da zona do polígono, de acordo coa norma de construción sismorresistente.

Polo menos, un punto de cada un dos planos estará referenciado no sistema de coordenadas UTM.

B.2 Convenios ou pactos de axuda mutua.

Incluirase a información relativa ós convenios ou pactos de axuda mutua (PAM) existentes entre empresas, especificando en cada un destes a información seguinte:

- 1.º Empresas que o subscriben.
- 2.º Ámbito.
- 3.º Medios humanos e materiais.
- 4.º Estructura e operatividade.

C. Información sobre o establecemento.

Deberá conte-la seguinte información relativa ás instalacións, persoas e procesos involucrados na actividade industrial que se desenvolve no establecemento. Será achegada polo industrial á Administración competente na elaboración do PEE.

C.1 Identificación do establecemento.

Comprenderá a seguinte información:

- 1.º Razón social e o seu enderezo.
- 2.º Enderezo completo dos establecementos industriais.
- 3.º Actividade ou actividades, segundo a clasificación nacional de actividades económicas (CNAE).
- 4.º Cadro de persoal total e por quendas de traballo.

C.2 Descrición das instalacións e actividades.

Esta información está directamente relacionada cos planos de implantación contidos no punto C.4, polo que as referencias entre ambos serán concordantes.

A descrición conterà a seguinte información:

- a) Resumo do proceso ou procesos de fabricación, con indicación expresa de:
 - 1.º Substancias que interveñen, incluídas as intermedias.

2.º Operacións que constitúen o proceso e as súas características.

b) Relación de substancias e/ou produtos clasificados, indicando para cada un deles:

1.º Proceso ou procesos en que intervén a substancia ou o produto.

2.º Presión e temperatura, no proceso e no almacenamento.

3.º Transformacións físicas que poidan xerar riscos.

4.º Transformacións químicas (reaccións secundarias) que poidan xerar riscos.

5.º Cantidade máxima retida entre seccións illables, susceptible dun escape accidental, con indicación de presión e temperatura.

c) Especificacións mecánicas dos depósitos de almacenamento de substancias ou produtos clasificados, indicando:

1.º Volume nominal e útil.

2.º Presión e temperatura (nominais e de deseño).

3.º Dimensións, material e grosores.

4.º Tipo e calidade de calorifugado.

5.º Enumeración e características das válvulas de seguridade, indicando se descargan á atmosfera ou ó colector do facho ou outro sistema de eliminación de residuos perigosos, se o houber.

6.º Enumeración e situación das válvulas seccionadoras de accionamento a distancia.

d) Descrición das bacías, indicando tipo, capacidade e existencia de vías de evacuación.

e) Sismicidade considerada no deseño de cada unha das instalacións.

f) Bandexas de tubaxes e conductiones de fluídos, propias da planta ou de interconexión con outras. Precisarase a seguinte información:

1.º Natureza do fluído.

2.º Presión e temperatura.

3.º Puntos de posible illamento (válvulas, estacións de bombeo, etc.)

4.º Diámetro das conductiones.

5.º Situación (aéreas, subterráneas, a ceo aberto) e elevación.

Parte desta información (interconexións entre establecementos) estaría incluída no punto B.1, no caso de polígonos.

g) Presión, temperatura e caudal dos produtos clasificados, nos puntos de recepción e expedición.

C.3 Servicios do establecemento.

Indicarase as características máis importantes dos seguintes servicios, con indicación de cales son comúns para varias ou tódalas instalacións e os que son específicos para unha instalación concreta. Así mesmo, inclúense os sistemas de reserva máis importantes.

a) Subministracións externas:

1.º Subministración externa de electricidade e outras fontes de enerxía.

2.º Subministración externa de auga.

3.º Subministración externa doutras substancias líquidas ou sólidas.

b) Subministracións dentro do establecemento:

1.º Produción interna de enerxía, subministración e almacenamento de combustible.

2.º Rede interna de distribución eléctrica.

3.º Subministración eléctrica de emerxencia.

4.º Auga quente e outras redes de distribución de líquidos.

5.º Sistemas de comunicación.

6.º Aire para instrumentación.

c) Outros servicios:

1.º Sistemas de tratamento de residuos.

2.º Rede de sumidoiros e sistemas de evacuación de augas residuais.

3.º Dispositivos de control e recollida de auga contra incendios.

d) Servicios de vixilancia:

1.º Estacións meteorolóxicas.

2.º Servicios de supervisión de accesos e detección de intrusiones.

C.4 Planos de implantación.

Trátase dos planos e información seguintes:

a) Plano xeral da planta, a escala recomendable 1/2.000 (entre 1/500 e 1/5.000). Nel sinalaranse claramente referenciados os elementos descritos no punto C.2. Este plano conterá a información seguinte:

1.º Zonas de recepción e expedición de substancias ou produtos clasificados, sinalando os puntos de carga e descarga.

2.º Unidades de proceso.

3.º Depósitos de almacenamento, con indicación da súa capacidade e contido.

4.º Liñas de tubaxes e conductiones de fluídos, propias do establecemento ou de interconexión con outros.

5.º Servicios xerais, acometidas e sistemas de recollida e tratamento de residuos.

6.º Accesos á planta.

7.º Barreiras naturais e artificiais.

8.º Norte da planta e norte xeográfico.

b) Planos parciais (subdivisións do anterior), a escala recomendable 1/250 (non inferior a 1/500), necesarios para representar máis detalladamente os depósitos de almacenamento e as unidades de proceso, descritos no plano anterior. Como información complementaria, indicarase:

1.º Curvas de nivel cunha equidistancia máxima de dous metros.

2.º Elevacións dos distintos elementos.

En cada un dos planos, polo menos un punto estará referenciado no sistema de coordenadas UTM.

D. Información sobre substancias perigosas.

Deberá conte-la información relativa ás propiedades fisicoquímicas e toxicolóxicas de tódalas substancias perigosas involucradas na actividade industrial que se desenvolve no establecemento.

a) Presentarase unha relación de substancias perigosas, con indicación do seu número CEE e da categoría á que pertencen, entre as seguintes:

1.º Materia prima.

2.º Produto auxiliar.

3.º Produto intermedio.

4.º Produto acabado.

5.º Subproduto e/ou residuo.

6.º Produto que se poida formar como resultado da perda de control sobre os procesos químicos.

b) Como información sobre estas substancias, incluírase a relativa ós seguintes aspectos:

1.º Identificación.

2.º Composición.

3.º Identificación de perigos.

4.º Primeiros auxilios.

- 5.º Medidas de loita contra incendios.
- 6.º Medidas en caso de vertedura accidental.
- 7.º Manipulación e almacenamento.
- 8.º Controis de exposición/protección individual.
- 9.º Propiedades físicas e químicas.
- 10.º Estabilidade e reactividade.
- 11.º Informaci3ns toxicolóxicas.
- 12.º Informaci3ns ecol3xicas.
- 13.º Consideraci3ns relativas á eliminaci3n.
- 14.º Informaci3ns relativas ó transporte.
- 15.º Informaci3ns regulamentarias.
- 16.º Outras informaci3ns de interese.

Estes contidos corresponden 3s epígrafes das "fichas de datos de seguridade de substancias e preparados", segundo o Real decreto 363/1995, do 10 de marzo, o Real decreto 1078/1993, do 2 de xullo, e as súas modificacións posteriores.

ANEXO II

Formatos de notificaci3n de accidentes

A) Identificaci3n do accidente.

Nel recóllese a informaci3n básica que identifica o accidente de forma inequívoca: establecemento, tipo de actividade, data e hora do accidente, etc.

Este informe dunha soa páxina deberá ir tanto xunto co informe inmediato como co detallado.

Os campos que hai que cubrir son os non sombreados.

B) Informe inmediato.

Este informe, dunha soa páxina, deberase enviar, como o seu nome indica, no máis breve prazo posible (de 1 a 3 días despois do accidente).

A súa finalidade é recolle-la informaci3n básica e concisa que describa as características máis importantes do accidente en termos de: tipo de accidente, substancia implicada, fonte directa, supostas causas, efectos inmediatos, medidas de emerxencia tomadas, lecci3ns inmediatas aprendidas.

É moi importante que se complete a informaci3n cunha descripci3n nos espazos de texto libre que figuran tras cada dato do accidente.

C) Informe detallado.

Este informe contén a informaci3n máis relevante en canto á análise do accidente, e é de enorme importancia que se cubra. A súa remisi3n deberase facer no prazo máximo de 1 mes tralo accidente.

O informe está subdividido en tres partes:

A. Suceso: descripci3n detallada do accidente en si.

B. Consecuencias: descripci3n das consecuencias sobre persoas, bens e ambiente.

C. Resposta: descripci3n das medidas tomadas tanto de emerxencia como de tipo legal.

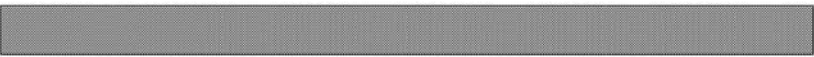
Por ser esta parte a que máis asistencia require polo gran número de campos que se deben completar e a cantidade de termos técnicos empregados, e co fin de homoxeneizar informes, achégase un conxunto de códigos e notas explicativas que facilitan a maneira en que se ten que cubrir.

IDENTIFICACIÓN DO ACCIDENTE

Páx. 1/1

Informe

Referencia do accidente:

Data do accidente grave:	inicio	<input type="text"/>	Hora do accidente grave:	inicio	<input type="text"/>
	fin	<input type="text"/>		fin	<input type="text"/>
Establecemento	nome	<input type="text"/>			
	endereço	<input type="text"/>			
Tipo de actividade industrial: (Código 2)	industria	<input type="text"/>			
	Grao de afectación: ☐ non afectada ☐ afectada columna 2 parte 1 e 2 ☐ afectada columna 3 parte 1 e 2				
Data do informe	inmediato	<input type="text"/>	Estado membro responsable:	<input type="text" value="ESPAÑA"/>	
	detallado	<input type="text"/>			
Autoridade responsable de notificar á Comisión:	nome				
	endereço:				
Autoridade de contacto na comunidade autónoma:	nome	<input type="text"/>			
	teléfono	<input type="text"/>			
	fax	<input type="text"/>	correo electrónico:	<input type="text"/>	

Código do accidente: Nº do documento: Última modificación:

NOTA: esta primeira folla deberá acompañar tanto o informe inmediato como o informe detallado

INFORME INMEDIATO (PERFIL DO ACCIDENTE)

Páx. 1/1

Tipo(s) de accidente: **emisión/vertedura contaminante/incendio/explosión/otros*

-Breve descripción e explicación de por qué se informa do suceso: indica-lo nivel de gravidade cando se coñeza:

Substancia(s) directamente implicadas: **tóxica/tóxica para o ambiente/inflamable/explosiva/outras*

-Breve descripción [nome(s) e/ou núm.(s) CAS & cantidade(s) liberadas, etc.]:

Fonte(s) directa(s) do accidente: **almacenamento/proceso/transporte/otros*

-Breve descripción [localización, tipo, tamaño, etc., onde se orixinou o accidente]:

Suposta(s) causa(s): **planta ou equipamento/humanas/ambientais/otros*

-Breve descripción [tipo de defecto, erro, fallo, etc.; secuencia do suceso]

Efectos inmediatos ** víctimas mortais/feridos/danos ecolóxicos/danos ó patrimonio nacional/perdas materiais/trastornos na comunidade/otros*

- Breve descripción [no interior/no exterior, cifras, tamaño, custos, hábitats, etc.]:

Medidas de seguridade adoptadas: ** sistemas no interior/servicios externos/ confinamento/ evacuación/ descontaminación/restablecemento/otros*

-Breve descripción [no interior/no exterior, número, duración, tipo, etc.]:

Leccións inmediatas aprendidas: **prevención/mitigación/outras*

-Breve descripción [inmediatas medidas preventivas]:

**riscar aqueles que non sexan aplicables*

ANÁLISE DO ACCIDENTE (INFORME DETALLADO)**Páx 3/9****4.CONDICIÓN METEOROLÓXICAS (sinala-las existentes)****a. Precipitación:**

ningunha	néboa	chuvia	sarabia	neve
☐	☐	☐	☐	☐

b. Vento:

- velocidade (metros/segundo) _____
 - dirección (procedencia) _____
 - estabilidade (Pasquill) _____

c) Temperatura ambiente (graos centígrados) _____**d) Observacións (ver nota 7):**

5.CAUSAS DO SUCESO GRAVE**a) Principais causas (código 5):**

-técnicas/físicas _____
 -humanas/ de organización _____

b) Observacións (ver nota 8):

6.DESCRICIÓN DO SUCESO (ver nota 9)

ANÁLISE DO ACCIDENTE (INFORME DETALLADO)

Páx. 4/9

B. CONSECUENCIAS**1. ÁREA AFECTADA****a) Alcance dos efectos**

Afectado	Non	Probable	Si
-instalación	☐	☐	☐
-establecemento	☐	☐	☐
-exterior, ámbito local	☐	☐	☐
-exterior, ámbito rexional	☐	☐	☐
-exterior, ámbito transfronteirizo	☐	☐	☐

b) Ilustración dos efectos:

Ilustrarse o alcance xeográfico dos efectos sobre un mapa e, de ser posible, achegando fotografías e/ou outros datos cualitativos/cuantitativos apropiados

c) Observacións (ver nota 10)

2.PERSOAS (ver nota 11)**a) Número de afectados**

	persoal do establecemento	persoal actuante en emerxencia	poboación do exterior
-total expostas ó risco	<hr/>	<hr/>	<hr/>
-víctimas directas	<hr/>	<hr/>	<hr/>
-víctimas indirectas	<hr/>	<hr/>	<hr/>
-feridos hospitalizados	<hr/>	<hr/>	<hr/>
-outros feridos graves	<hr/>	<hr/>	<hr/>
-sometidos a revisión médica	<hr/>	<hr/>	<hr/>

b) Observacións (ver nota 12):

ANÁLISE DO ACCIDENTE (INFORME DETALLADO)**Páx. 5/9****3.DANOS ECOLÓXICOS (indicar aqueles que sexan aplicables)****a) *Compoñentes ecolóxicos afectados***

(código 6)	AMEAZADOS		AFECTADOS		
	probable	si	non	probable	si
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐

b) *Polución/contaminación/deterioracións de:*

	Non	Probable	Si
-áreas residenciais (cubertas por unha nube tóxica)	☐	☐	☐
-flora/fauna común (morte ou eliminación)	☐	☐	☐
-flora/fauna pouco frecuente ou protexida (morte ou eliminación)	☐	☐	☐
-bacías hidrográficas e abastecemento para consumo ou recreo	☐	☐	☐
-terreos (con potencial dano ecolóxico a longo prazo ou que poidan impedi-lo acceso a persoas ou o desenvolvemento de actividades)	☐	☐	☐
-hábitat mariño ou de augas de superficiais	☐	☐	☐
-áreas con alto valor de conservación ou con protección especial	☐	☐	☐

c) *Observacións (ver nota 13):*

4.PERDAS DO PATRIMONIO NACIONAL (indicar aqueles que sexan aplicables)**a) *Efectos sobre:***

	Ningún	Danado	Destruído
-sitios históricos	☐	☐	☐
-edificios históricos	☐	☐	☐
-monumentos históricos	☐	☐	☐
-patrimonio artístico	☐	☐	☐

b) *Observacións (ver nota 13):*

ANÁLISE DO ACCIDENTE (INFORME DETALLADO)**Páx. 6/9****5. PERDAS MATERIAIS (ver nota 15)****a) Custos (euros)****Perdas no establecemento**
(custo directo para o industrial)**Perdas no exterior**
(custos sociais)

-perdas materiais

-respostas, limpeza, recuperación

b) Observacións (ver nota 13):

6. TRASTORNOS NA VIDA EN COMUNIDADE (sinala-las existentes)**a) Establecemento/planta:**

-residencias próximas/hoteis

-fábricas próximas/oficinas/tendas pequenas

-colexios, hospitais, institucións

-outros lugares de pública concorrencia

Evacuados	Danados/inutilizados	Destruídos
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐

b) Interrupción de servizos:

-gas

-electricidade

-auga

-tratamento de augas residuais

-telecomunicacións

-estradas principais

-ferrocarril

-vías fluviais

-transporte aéreo

Non	Si	Duración
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____
☐	☐	_____

c) De interese público importante:

-poboación no exterior

-interese xornalístico

-interese político

Ningún	Nivel local	Nivel nacional
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐

c) Observacións (ver nota 13):

7. DESCRICIÓN DAS CONSECUCENCIAS

ANÁLISE DO ACCIDENTE (INFORME DETALLADO)**Páx 8/9****c) Avaliación da organización de seguridade (sinála-lo aplicable)**

Elementos organizativos	Elementos existentes		¿Correspóndense estes elementos coas circunstancias do accidente?				
	Non	Si	Non	Parcial	Si	Axeitado	Non axeitado
-documento de política de obxectivos	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-estrutura de xestión especificada	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-responsabilidades especificadas	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-procedementos específicos de traballo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-procedementos específicos para a avaliación do sistema de xestión	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-procedementos específicos para a revisión e actualización do plan de xestión	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-procedemento específico de formación xenérica	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-procedementos específicos de formación en emerxencias	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

d) Avaliación do control do impacto do ambiente (sinála-lo aplicable)

Elementos organizativos	Medidas existentes		¿Correspóndense estes elementos coas circunstancias do accidente?				
	Non	Si	Non	Parcial	Si	Axeitado	Non axeitado
-análise da información ecolóxica antes do accidente	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-valoración das posibles consecuencias ecolóxicas	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-análise do impacto ecolóxico despois do accidente	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-procedementos para o restablecemento do ecosistema	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-análise posterior ó restablecemento	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

e) Comentarios (ver nota 20):

3. MEDIDAS OFICIAIS ADOPTADAS**a) Medidas legais (ver nota 21):**

b) Outras medidas oficiais (ver nota 22):

Códigos que se xuntan ó informe sobre accidentes graves

CÓDIGO 1- TIPO DE ACCIDENTE

fuga:

- 1101 gas/vapor/néboa/etc., emitido ó aire
- 1102 fluído vertido ó terreo
- 1103 fluído vertido á auga
- 1104 sólido vertido ó terreo
- 1105 sólido vertido á auga

incendio:

- 1201 conflagración (combustión xeneralizada)
- 1202 incendio de charcos (charco de líquido en ignición, confinado ou non)
- 1203 chama de chorro (chorro de fluído por un orificio)
- 1204 labarada (nube de vapor en ignición, fronte de chama subsónica)
- 1205 bóla de lume (masa incandescente que ascende en vertical, normalmente despois do BLEVE)

explosión:

- 1301 estalido de presión (ruptura do sistema de presión)
- 1302 BLEVE (explosión do vapor de expansión de líquido en ebulición)
- 1303 explosión con transición de fase rápida (cambio rápido de estado)
- 1304 explosión con reacción violenta (normalmente exotérmica)
- 1305 explosión de po
- 1306 descomposición explosiva (de material inestable)
- 1307 VCE (explosión da nube de vapor; fronte de onda supersónica)

outros:

- 1401 produtos de combustión no aire
- 1402 produtos de combustión no terreo
- 1403 produtos de combustión na auga
- 1404 derramamento de augas de extinción no terreo
- 1405 derramamento de augas de extinción na auga
- 1999 outros

CÓDIGO 2 – INDUSTRIA

- 2001 fabricación de produtos químicos en xeral
- 2002 petroquímica, refinación, procesos de fabricación
- 2003 fabricación de plásticos e caucho
- 2004 pesticidas, produtos farmacéuticos e outros produtos de síntese
- 2005 fornecemento e distribución de enerxía (electricidade, gas, etc.)
- 2006 augas e rede de sumidoiros (recollida, fornecemento, tratamento)
- 2007 tratamento e eliminación de augas residuais
- 2008 almacenamento e distribución a pequena e grande escala (incluído envasado de LPG (gases licuados do petróleo) e distribución a granel, almacenamento de tanques ó aire libre, naves de almacenamento frigorífico, etc.)
- 2009 centros de transporte e manipulación (portos, aeroporto, estacionamento de camiós, estacións de clasificación, etc.)
- 2010 cerámicas (tixolos, olería, vidro, cemento, xeso, etc.)
- 2011 fabricación e afinación de metais (incluíndo fundicións, refinación electroquímica, revestimento electrolítico, etc.)
- 2012 enxeñería eléctrica e electrónica
- 2013 construción, desmantelamento e reparación naval
- 2014 enxeñería en xeral, manufacturación e instalación
- 2015 agricultura
- 2016 medicina, investigación, educación (incluídos hospitais, escolas, universidades, etc.)
- 2017 téxtil, roupa e calzado

- 2018 fabricación de papel, impresión e publicación
- 2019 comestibles e bebida
- 2020 madeiras e mobles
- 2021 edificación e traballos de construción
- 2022 recintos de feira/recreativos
- 2999 outras

CÓDIGO 3 - ACTIVIDADE/INSTALACIÓN

proceso:

- 3101 reacción química en proceso descontinuo
- 3102 reacción química en proceso continuo
- 3103 operación electroquímica
- 3104 operacións físicas (mestura, cristalización por fusión, etc.)
- 3105 tratamento/uso para o tratamento (odorizado, *stenching*, conservación, etc.)
- 3106 xeración de enerxía (por combustión, etc.)

almacenamento:

- 3201 asociado ó proceso (almacenamento de materias primas, etc. no lugar de fabricación)
- 3202 distribución asociada (non manufactura in situ)

transporte:

- 3301 conductos/canalizacións
- 3302 transporte mecánico (equipamento transportador, etc.)
- 3303 transporte de vehículos
- 3304 actividades de carga/descarga (transferencia de fases)

outros:

- 3401 empaquetado (ensacado, recheo de cilindros, recheo de tambor, etc.)
- 3402 actividades de eliminación (incineración, enterramento, etc.)
- 3999 outros

CÓDIGO 4 – COMPOÑENTE

- 4001 recipiente de reacción non presurizado
- 4002 recipiente de reacción presurizado
- 4003 depósito non presurizado (moega, tanque, depósito cilíndrico...)
- 4004 depósito presurizado (bala, esférico, cilíndrico, etc.)
- 4005 depósito a temperatura ambiente (refrixerado ou quentamento)
- 4006 posto libre (pía aberta, cuba, etc.; se está ensacado ou en cilindros, etc., nunha pía aberta ou colocado no chan etc., por favor, usar ámbolos códigos)
- 4007 maquinaria/equipamento (bomba, filtro, columna de separación, mesturadora, etc.)
- 4008 fonte de enerxía (motor, compresor, etc.)
- 4009 intercambiador de calor (caldeira, refrixerador, serpentín de calefacción, etc.)
- 4010 válvulas/controis/dispositivos de control/equipamento de purga
- 4011 conductos xerais/bridas
- 4012 outros equipamentos de transporte/aparells/vehículos
- 4999 outros

CÓDIGO 5 – FACTOR DE CAUSA

Operación:

- 5101 rotura de recipiente/depósito/equipamento de contención
- 5102 fallo no funcionamento/pezas/maquinaria
- 5103 perda do control do proceso
- 5104 corrosión/fatiga
- 5105 fallo do dispositivo de control/aparells de medida/regulador
- 5106 reacción violenta
- 5107 reacción inesperada/transición de fase
- 5108 bloque

5109 acumulación electrostática

ambiente:

- 5201 suceso natural (tempo, temperatura, terremotos, etc.)
- 5202 efecto dominó doutros accidentes
- 5203 accidente de transporte
- 5204 golpeado por un obxecto
- 5205 fallo de servicios (electricidade, gas, auga, vapor de aire, etc.)
- 5206 establecemento de seguridade/seguridade deficiente

organización:

- 5301 inadecuada organización de xestión
- 5302 problema na actitude de xestión
- 5303 procedementos organizados (ningún, inapropiados, inadecuados, confusos)
- 5304 formación/instruccións (ningún, inapropiados, inadecuados)
- 5305 supervisión (ningunha, inapropiada, inadecuada)
- 5306 persoal (inadecuado, inapropiado)
- 5307 análise de procesos (inadecuado, incorrecto)
- 5308 deseño da planta/equipamentos/sistemas (inadecuado, inapropiado)
- 5309 incomodidade para o usuario (aparells, sistemas, etc.)
- 5310 fabricación/construcción (inadecuado, inapropiado)
- 5311 instalación (inadecuada, inapropiada)
- 5312 separación de equipamentos/sistema (ningún, inadecuado, inapropiado)
- 5313 mantemento/reparación (ningún, inadecuado, inapropiado)
- 5314 verificación/inspección/gravación (ningún, inadecuado, inapropiado)

persoas:

- 5401 erro do operador
- 5402 saúde do operador (incluíndo indisposición, intoxicación, morte, etc.)
- 5403 desobediencia voluntaria/fallo no cumprimento das obrigas
- 5404 intervención maliciosa

outros:

- 5501 non identificado
- 5999 outros

CÓDIGO 6 – COMPOÑENTES ECOLÓXICOS

interior:

- 6101 desenvolvemento metropolitano
- 6102 desenvolvemento urbano
- 6103 desenvolvemento rural
- 6104 zonas verdes/bens propios
- 6105 prados/pasteiros/praderías
- 6106 terra cultivable/colleitas/viñedos
- 6107 masa forestal predominante ou totalmente de plantación
- 6108 masa forestal predominante ou totalmente natural
- 6109 matogueiras/queirogais
- 6110 pantano/xunqueiras

auga doce:

- 6201 encoro
- 6202 estanque/lago
- 6203 regueiro/tributario
- 6204 río

costa:

- 6301 salinas/lama
- 6302 banco de area/dunas

6303 praia de coios
6304 costa rochosa

extracosteiro:

6401 lagoa salobre
6402 esteiro
6403 mar/fondo do mar

outros:

6999 outros

CÓDIGO 7 – MEDIDAS DE EMERXENCIA

sistemas de emerxencia:

7101 revisión da organización/xestión
7102 sistemas de aspersión (esparexedores de auga, detector, etc.)
7103 sistemas inertes (escuma, gas, raro, etc.)
7104 procedementos de paralización de emerxencia da planta
7105 contención secundaria (contención con terra, postes de retención, etc.)
7106 alarmas/sirenas de seguridade
7107 equipamento de emerxencia interior (incendio, ambulancia, etc.)
7108 control das augas de extinción
7109 detección de gas, predicción da cuantificación/difusión
7110 sinal de fin de alarma

servicio exterior:

7201 servizos exteriores contra incendios
7202 ambulancia exterior/servizos de recuperación de vítimas
7203 intervención policial
7204 intervención militar
7205 administración competente en augas/outros expertos en mobilización exterior
7206 mobilización de organizacións de voluntarios
7207 control da poboación
7208 control do tráfico

protección:

7301 poboación alertada directamente polos servizos de emerxencia
7302 poboación alertada polos medios de comunicación

evacuación:

7401 a totalidade ou a maior parte evacuados mediante transportes individuais
7402 a totalidade ou a maior parte evacuados mediante transportes organizados
7403 centros para unha evacuación organizada
7404 volta ós fogares

descontaminación:

7501 confinamento de substancias propagadas
7502 substancias neutralizadas
7503 augas/cultivos/terreos, etc.

restauración:

7601 limpeza da área contaminada
7602 reconstrucción
7603 recuperación do medio

outros:

7701 inspección do estado sanitario do persoal/epidemioloxía
7702 vixilancia do medio
7703 ningún
7999 outros

Notas que van xunto co informe sobre accidentes graves

Nota 1: TIPO DE ACCIDENTE

Estenderse, se é necesario, nas respostas de códigos A1(a). En concreto, cando teña lugar máis dun tipo de accidente, indica-la conexión, sinalando o número de código.

Nota 2: INVENTARIO COMPLETO DO ESTABLECEMENTO

Especifica-las substancias perigosas e as cantidades notificadas e notificables no establecemento segundo o artigo 6 sinalando as que son no recadro correspondente.

Materia prima son aquelas materias do establecemento empregadas para a súa transformación.

Intermedio in situ son aqueles sintetizados in situ con vistas ó seu proceso posterior.

Producto final normal son aqueles produtos finais sintetizados in situ baixo circunstancias normais (incluíndo os produtos finais desexados de valor comercial, os subproductos non desexados pero normais de pequeno valor comercial e refugallo sen valor comercial) ou substancias traídas ó establecemento co único propósito de almacenamento.

Posible producto anormal son aqueles sintetizados baixo previsibles (ou reais) condicións anormais, en especial incluíndo as condicións do accidente, como o accidente de Seveso en 1976 cando se formou TCDD (dioxina) como un subproduto accidental.

Nota 3: INVENTARIO DE SUBSTANCIAS QUE INTERVIÑERON DIRECTAMENTE

O inventario de substancias que interviñeron directamente son aquelas substancias perigosas que causaron directamente consecuencias prexudiciais e a cantidade destas que interveñen en realidade ou potencialmente.

Que interveñan realmente significa escape, queimado ou perda doutra maneira.

Que interveñan potencialmente refírese á peor perda razoablemente previsible do inventario. Significa a cantidade total que podería, baixo “circunstancias de operación normal”, ser atenuada (polas medidas de control da emerxencia ou circunstancias afortunadas).

Nota 4: INVENTARIO DE SUBSTANCIAS QUE INTERVIÑERON INDIRECTAMENTE

O inventario de substancias que interveñen indirectamente é a cantidade real ou potencial de substancias perigosas que interveñen nun suceso iniciador ou asociado co accidente maior pero que directamente non causa as consecuencias prexudiciais reais (ex. unha substancia explosiva ou inflamable pode intervir indirectamente producindo un incendio ou explosión iniciando o escape dun gas tóxico que causa directamente unha toxicidade maior).

Que interveñan realmente ou potencialmente ten o mesmo significado que na nota 3.

Nota 5: COMENTARIOS SOBRE SUBSTANCIAS PERIGOSAS

Indicar calquera condición importante especial de almacenamento/proceso (ex. refrixerado, presurizado ou temperatura elevada), indicando de qué maneira as substancias almacenadas están directa ou indirectamente implicadas e explica-las circunstancias das cantidades reais/potenciais.

As substancias producidas no curso dun accidente grave ou doutra forma, pero non clasificadas noutro sitio, débense clasificar, na medida do posible, en concordancia cos procedementos xa existentes.

Nota 6: Observacións da fonte do accidente

Ampliar información nas respostas do código A3(b) dando detalles, en particular do tipo, marca, idade e tempo desde a última modificación ou reparación, deseños, estándar, condicións de almacenamento ou proceso, se está en funcionamento ou en reparación, etc., ou calquera outra circunstancia que puidese ser importante.

Nota 7: Condicións meteorolóxicas

Comenta-las condicións, se eran ou non normais, e a súa importancia con respecto ó que ocorreu.

Nota 8: Observación sobre a causa do accidente

Ampliar información nas respostas do código A5(a) e indica-la súa transcendencia. Dar detalles, cando houbese factores humanos relevantes, en particular sobre formación e experiencia.

Nota 9: Discusión sobre o acontecemento

Dar unha explicación cronolóxica breve do acontecemento maior desenvolvendo, cando sexa necesario, a información básica da parte A, e calquera outra información que poida axudar a entende-lo acontecemento. Cando corresponda, facer referencia ás ilustracións proporcionadas en A3(a).

Nota 10: Observacións da área en cuestión

Amplia-la información abreviada dada en B1 cando sexa útil para aprecia-lo alcance dos efectos. Pode ser útil indicar (especialmente no mapa) a extensión dos danos ós edificios ou as concentracións da nube de gas, etc., a diferentes alcances da fonte do accidente maior, pero aquí non é necesario consideracións sobre a cantidade de dano xa que se cobre na parte B.

Nota 11: Persoas afectadas

Total expostas ó risco son aquelas persoas previsiblemente expostas ó risco do accidente, ata onde se poida determinar.

Víctimas inmediatas e posteriores son as mortes atribuíbles ó suceso maior relativo.

Feridos hospitalizados refírese á toxicidade, química ou outras queimaduras, traumas ou outra lesión física ou mental a persoas que requiren hospitalización durante máis de 24 horas (que non sexa de observación).

Outros feridos graves refírese a feridos que requiren tratamento médico pero para os que non é necesario o seu ingreso nun hospital máis de 24 horas.

Inspección do estado sanitario do persoal son persoas con efectos como consecuencia do incidente e polo tanto un programa de control do seu estado sanitario.

Nota 12: Observacións das persoas afectadas

Amplia-la información numerada do código B2(a) indicando os tipos de danos ou outra información que poida ser de axuda (ex. vulnerabilidade particular da xente pola idade, condicións médicas ou localización). Se non hai xente afectada, indicar por qué non.

Nota 13: Observacións sobre o dano ecolóxico

A sección B3 céntrase nos aspectos ecolóxicos do medio. Amplia-la información abreviada, incluíndo o tipo e cantidade do dano (números, áreas, volumes, concentracións, distancias, tamaño da poboación, % afectado, especies implicadas, etc.), se están dispoñibles. Se non existe dano ecolóxico, indicalo e explicar por qué non. Calquera custo de limpeza ou restauración débese incluír na sección B5.

Nota 14: Observacións sobre o dano causado ó patrimonio nacional

Dar detalles do que foi danado ou destruído e indica-lo tipo e a cantidade do dano. Calquera información dispoñible dos custos debe ser incluída na sección B5. Indica-lo caso de que nada fose ameazado polo suceso.

Nota 15: Perdas materiais

Se está dispoñible, indicar aproximadamente o custo total (en euros).

As perdas materiais cobren o valor real do dano físico causado a edificios, plantas ou outra propiedade (incluíndo animais de granxa e colleitas) directamente atribuíbles ó suceso, pero non o custo da reconstrucción ou outro traballo de restauración ou perda do exercicio secundarias. Os custos de reconstrucción ou substitución son de interese soamente se inflúen no valor dos danos. Resposta, limpeza e restauración cobre os custos reais ou supostos das operacións dos servizos de emerxencia e a limpeza da contaminación e o esforzo da restauración posterior. Cando os custos da reconstrucción foron cubertos nas perdas materiais (especialmente in situ) non deben ser duplicados aquí.

Nota 16: Observacións sobre as perdas materiais

Indicar, cando sexa posible, o que inclúen os gastos sinalados en B5(a). Se os custos do dano físico e a resposta non se poden separar, indicalo e dar un valor en conxunto. Se non houberse custos ou os detalles dos custos son incalculables, indicalo.

Nota 17: Observacións sobre os trastornos na comunidade

Amplia-la información abreviada dada en B5(a)-(c), en especial –cando sexa posible- da-las cifras de implicados, razóns para a evacuación ou interrupción e calquera consecuencia. Indicar no caso de que ningún de (a)-(c) se vise ameazado.

Nota 18: Discusión sobre as consecuencias

Indicar calquera información importante sobre as consecuencias que aínda non se cubriron na parte B e que poden ser de axuda para entende-los efectos danos do accidente.

Nota 19: Observacións sobre as medidas tomadas de emerxencia

Dar unha breve explicación cronolóxica da resposta en conxunto e amplia-la información dos códigos e a abreviada dada en C1(a)-(c). En especial, se está dispoñible, dar números e tipos de servizos de rescates implicados, se foron apropiados ás circunstancias e detalles do control do ambiente ou se se debería proporcionar calquera restauración/limpeza especial. Os custos de calquera medida que cobre esta sección deberían, se está dispoñible, ser tratados na sección B5 e unha consideración máis detallada da idoneidade da limpeza/restauración ecolóxica débese cubrir na sección C2(d)-(e).

Nota 20: Observacións sobre a avaliación das obrigas de Seveso II

Amplia-la información abreviada dada en C2 e, en especial, cando sexa adecuado, explica-las bases das decisións tomadas con exactitude, etc. Cando as obrigas se cumpriron, especialmente en C2(c), en xestión de seguridade, explicar como se conseguiu, por exemplo mediante permisos de traballo escritos ou certificación respecto a normas recoñecidas.

Nota 21: Medidas legais

Estas medidas cobren os procedementos criminais e civís e calquera outra sanción legal. Dar detalles das medidas adoptadas (ou propostas), resultados, sancións aplicadas ou indemnizacións pagadas, etc.

Nota 22: Outras medidas oficiais

Estas medidas cobren calquera sanción oficial/administrativa ou medidas adoptadas. Dar detalles e resultados.

Nota 23: Medidas para previ-la repetición do accidente

Cobre calquera práctica, organización ou outra medida recoñecida como punto importante de seguridade para a prevención, como resultado deste accidente.

Nota 24: Medidas para atenua-las consecuencias

Cobre calquera práctica, organización ou outra medida recoñecida como punto importante de seguridade para a atenuación como resultado deste accidente.

Nota 25: Referencias útiles

Cobre calquera modelo informático relativo á predicción das consecuencias, revisado ou anulado a causa do accidente, informes, publicacións técnicas, modelos, etc., en relación con este accidente e que poida resultar útil para entende-lo que ocorreu.

Nota 26: Discusión sobre a resposta

Dar calquera información adicional que no fose achegada anteriormente e que poida axudar ó entendemento do accidente.